časopis gréckokatolíckej cirkvi

slovo

20 Sk ● Ročník XXXII. ● Číslo 11-12 ● 11. jún 2000

Ježišova stopa

Reportáž z miest ktoré dodnes nesú stopy Ježiša Krista

Bystrá 2000

Aké bude stretnutie mladých gréckokatolíkov v tomto roku sme sa spýtali o. Štefana Keruľ - Kmeca

80 ročný JÁN PAVOL II.

obsah

Osemdesiatnik Ján Pavol II. 4
Stretnutie gréckokatolíckej mládeže - BYSTRÁ 2000 6
Naša mama 8
Dnes je plnosť času 9
Šéfredaktor o sebe 10
Svätý Justín Filozof 11
Mirón Petrašovič - „vatikánsky špión" 11
Biskup zo Spiša 12
Noví robotníci vo vinici 13
Patróni nášho zdravia 14
Nosíme črty Márie 15
Ježišova stopa 16
Božia pomoc je stále s nami 18
Človek so zaviazanými očami 18
Ladomirova 19
Biblické mená 19
Bábika 20
Prekonať sám seba 20
Biblia - ako ju poznáš? 21
Príbeh alkoholika: Pane verím ti! 22
Spravodajstvo zo sveta 23
Spravodajstvo zo Slovenska 24
Campfest 2000 26
Liturgický kalendár 28
Z myšlienok na každý deň 29
Náš tip 29
Pre Váš úsmev 30
Pieseň 30
Jazykolamy 30
Súťaž 30
V budúcom čísle 30
Slovo šéfredaktora 31
Slávnostné liturgie 31
Spolok sv. Cyrila a Metoda 31
Inzercia a oznamy 31

Osemdesiatnik JÁN PAVOL II.

18. mája 1920 sa narodil Karol Wojtyla, dnešný pápež Ján Pavol II. Jeho narodeniny si pripomína miliardová katolícka cirkev rozšírená po celom svete.

str. 4-5

BYSTRÁ 2000

Počas letných prázdnin sa každoročne gréckokatolícka mládež schádza na duchovnom stretnutí v rekreačnom zariadení Rekrey Chemes Bystrá neďaleko Humenného. O príprave na tohtoročnú Bystrú a o spomienkach na minulé ročníky hovorí o. Štefan Kerul-Kmec.

str. 6-8

Noví robotníci vo vinici

Tak, ako po iné roky prinášame fotogalériu adeptov kňazského svätenia. V dňoch 17. a 18. júna prijmú títo muži kňazské svätenie z rúk Mons. Jána Hirku v prešovskej katedrále.

str. 13

Ježišova stopa

Vo Svätej zemi je množstvo nádherných miest ale máloktoré tak príjemne upúta oči, ako je okolie Kafarnauma.

Zem, po ktorej sám chodil, si zachovala jeho stopu nielen v kameni, ale aj v srdciach jej detí.

str. 16-17

PhLic. Pavol DANCÁK
vedúci Katedry kresťanskej filozofie GBF PU v Prešove

Pavol Dancák

Ročný liturgický cyklus sviatkov upriamuje pozornosť človeka k oslave Boha a zvýrazňuje náboženstvo ako všeobecnú a špecificky ľudskú skutočnosť. Nenájdeme kultúru, ktorá by bola utváraná bez vzťahu k Bohu. Dokonca aj marxizmom inšpirovaný ateistický komunizmus s vlastnými článkami viery a s vlastným kultom a sviatkami bol vlastne len paródiou kresťanstva. V človekovi sa nedá potlačiť potreba náboženstva. To ukazuje, že táto potreba patrí k samotnej podstate človeka.

Už starí Gréci vedeli, že to, čo je človeku vlastné, spočíva v jeho schopnosti hľadieť dohora. Táto schopnosť sa im videla takou dôležitou, že z nej odvodili pomenovanie "človek" grécky "anthropos", čo znamená "dohora hľadiaci", alebo "dohora upriamený". Ak človek stráca toto zameranie a necháva sa pohlcovať každodennými starosťami, stráca niečo zo svojho človečenstva, zo svojej kultúry. Toto strácanie sa deje preto, lebo človek svoju dôstojnosť dostal zhora. Človek je človekom práve vo vzťahu k Bohu. Môže mať k nemu akýkoľvek vzťah, ale stále je dieťaťom Boha.

Sviatok Nanebovstúpenia Pána nás upozorňuje na kvalitu nášho vzťahu k Bohu. Ježiš odchádzajúc k Otcovi zaväzuje učeníkov, aby všetkých krstili a učili ich zachovávať všetko, čo im prikázal (Mt 28, 19-20). Apoštol Pavol v neochvejnej viere píše: "Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi!" (Kol 3, 1-2). V liste Kolosanom vyjadruje názor, že všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi (Kol 3, 17).

Keď sa ešte raz obzrieme za múdrosťou Grékov a všimneme si tvrdenie, že človek je spoločenský tvor, vyplynie nám z toho, že ten, ktorý je nasmerovaný hore, je zároveň nasmerovaný aj na prostredie jeho života. Dávnoveký spolutvorcovia európskej kultúry tušili to, čo nám je známe zo Zjavenia, teda, že vzťah k Bohu sa prejavuje vo vzťahu k bližnemu, k spoločenstvu a k svetu. "Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou svojou dušou a celou svojou mysľou! ... Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci." (Mt 22, 37-40). Takže nakoľko milujem Boha, natoľko milujem človeka a nakoľko milujem človeka, natoľko milujem Boha.

Viera bez skutkov je mŕtva. Zakusujeme v sebe vnútorný hlas, ktorý voláme svedomie. Žiada od nás, aby sme tvorili svoj život, aby sme konali, aby sme rozvíjali talenty, ktoré sme síce nenadobudli, ale ktoré predsa máme jednoducho nám boli dané. Svedomie bez ohľadu na počet talentov vyžaduje od nás konanie dobra a hovorí nám, že za nič na svete nemôžeme kradnúť, vraždiť, podvádzať. Vo svedomí ako v živom chráme sa človek rozpráva s Bohom, vo svedomí je daný východiskový bod, cieľ aj hranice. Je to pravé živé náboženstvo, ktoré nám dáva orientáciu a zmysel. V tom vidíme základ kultúry, humanizmu a výchovy.

Keď sa stráca porozumenie pre Boha, stráca sa aj porozumenie pre človeka. (Platí to aj opačne.) Stvorenie bez Stvoriteľa zaniká, ba zabúdaním na Boha samo stvorenie zbavuje sa svetla (Gaudium et spes, č. 36). Jestvujú nebezpečenstvá, ktoré ohrozujú náboženstvo a zároveň ohrozujú človeka. Predovšetkým je tu nebezpečenstvo, ktoré vyplýva z nesprávneho absolutizovania. Vtedy sa náboženstvo mení na ideológiu fanatizmu. Potom je tu nebezpečenstvo nesprávnej formy a to sa prejavuje v poverách a v zvrátených kultoch. Človek už nie je schopný vnímať seba samého ako niekoho odlišného od ostatných pozemských tvorov a prestáva chápať "transcendentný charakter svojho jestvovania ako ľudskej bytosti" (Evangelium vitae, č. 22). Toto vedie k spochybneniu dôstojnosti človeka.

Bez Krista a bez jeho evanjelia sa ľahko vzďaľujeme od pravdy o človeku. Všeobecná a špecificky ľudská potreba zamerania na Boha je plne uspokojená len v pripodobnení sa Ježišovi Kristovi. Takéto zameranie človeka na Boha prináša do jeho života novú a doteraz nepoznanú kvalitu: "ovocie ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, miernosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť" (Gal 5, 22-23). Nanebovstúpenie Ježiša Krista spája zem s nebom, človeka s Bohom, dáva kľúč k pochopeniu zmyslu človeka a je najlepším potvrdením všetkých ľudských práv.

Predplatili ste si už slovo aj na druhý polrok 2000? - Ešte nie?!

Tak rýchlo zašlite poštovou *poukážkou typu C* len 156 Sk na adresu:

slovo
Hlavná 1, P.O.Box 204
080 01 Prešov

Prvých sto predplatiteľov postúpi do zlosovania o pekné ceny!

Nakoniec vyhrá každý, lebo vašou výhrou je slovo!!!

slovo - časopis do každej rodiny

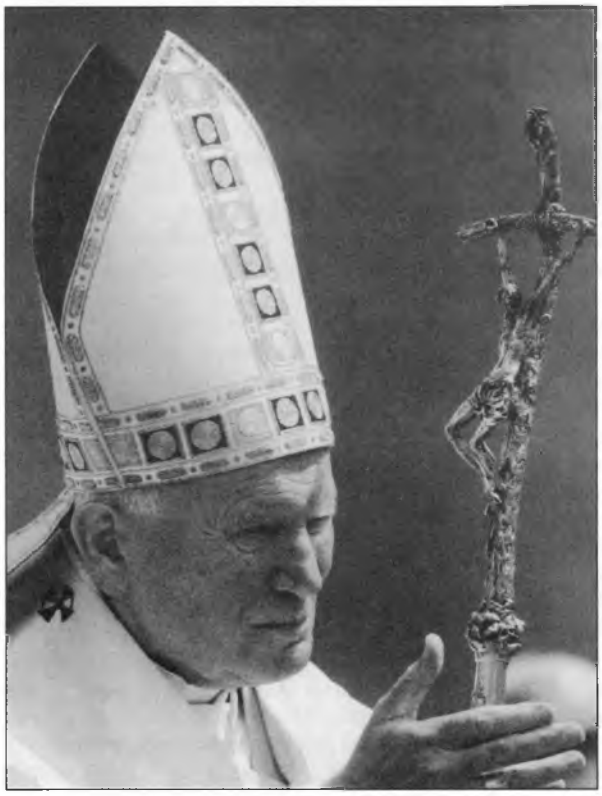

Osemdesiatnik Ján Pavol II.

Od 18. mája 1920 už po osemdesiaty raz si niekto pripomína narodeniny Karola Wojtylu. Tieto narodeniny si pripomína aj miliardová katolícka cirkev rozšírená po celom svete. Celá Cirkev je vďačná, že Ján Pavol II. jej dal velkonočnú odvahu. Na sklonku druhého tisícročia potrebujeme azda väčšmi než kedykoľvek predtým počuť slová vzkrieseného Krista: Nebojte sa! Potrebujú ich počuť národy celého sveta. Je však potrebné, aby sme sa ich aj držali. O tom, že sa to dá, svedčí aj pápež Ján Pavol II.

Svätý Otec Ján Pavol II. sa narodil 18. mája 1920 vo Wadowiciach pri Krakove. Ako deväťročný stratil matku, v trinástich staršieho brata. Staral sa o neho len otec, ktorý bol vojakom z povolania v rakúsko-poľskej armáde. Po maturite v roku 1938 sa Karol s otcom presťahoval do Krakova. Neskôr sa zapísal na filozofickú fakultu. Po roku prerušila jeho štúdium vojna. S priatelmi založil Karol ilegálne "Rapsodické divadlo", v ktorom sám vystupoval. Živobytie si zarábal ťažkou prácou v krakovskom kameňolome a v chemickom závode "Borek Falecký". Podieľal sa na záchrane prenasledovaných Židov, ktorým obstarával falošné pasy. Nakoniec musel sám vyhľadať útočište v biskupskom paláci. Tam začal študovať teológiu a v roku 1946 prijal kňazskú vysviacku.

Potom študoval dva roky na Angeliku v Ríme a napísal dizertačnú prácu o sv. Jánovi z Kríža. V rokoch 1949-1951 spravoval ako vikár kostol sv. Floriána v Krakove, potom habilitoval prácou o filozofovi Maxovi Schelerovi a v roku 1954 sa stal profesorom etiky na Katolíckej univerzite v Lubline. Po smrti krakovského svätiaceho biskupa (1958) sa stal jeho nástupcom a v roku 1963 nástupcom krakovského arcibiskupa Sapiehu. Na II. vatikánskom sneme sa Wojtyla zasadzoval predovšetkým za slobodu svedomia. Pavol VI. vymenoval Wojtylu v roku 1967 za kardinála. V roku 1974 bol zvolený do Consilia biskupskej rady pri stálom generálnom sekretariáte. Roku 1977 bol synodou zvolený do Consilia opäť a to si ho zvolilo za svojho predsedu.

Wojtylovo zvolenie za pápeža prekvapilo svet viac, než by bola voľba farebného kardinála, lebo tento biely muž pochádzal z červenej krajiny. Pápež sa však usmieval a vyžaroval podobné fluidum ako jeho predchodca. Tlač dokonca hovorila o poľskom Lucianim. O žiadnom pápežovi sa v takej krátkej dobe nenapísalo toľko kníh. Veľký rozruch vyvolal 13. mája 1981 atentát na Jána Pavla II.

"Ťažko to opísať slovami! Také niečo musí človek zažiť", povedal pražský kardinál František Tomášek. Bol jedným z mála biskupov, ktorí sa zúčastnili na audiencii onoho stredajšieho popoludnia. Nikto nemohol tušiť, že dvadsať minút po príchode Svätého Otca na Svätopeterské námestie zo štyridsaťtisícového zástupu sa zodvihne ruka, ktorá namiesto toho, aby priatelsky pozdravila Kristovho zástupcu a vyprosila si jeho požehnanie, bude naňho strielať.

Pri procese s atentátnikom, ktorému Ján Pavol II. odpustil už na nemocničnom lôžku, nevystupoval Vatikán ani ako vedľajší žalobca, nevyslal dokonca ani oficiálneho pozorovateľa.

Vo svojom programovom prejave zo 17. októbra 1978 sa Ján Pavol II. prihlásil k záverom II. vatikánskeho snemu, k náboženskej slobode, ku kolegiálnemu rozhodovaniu biskupov a k potrebe posilniť disciplínu Cirkvi.

Dáva opakovane na vedomie, že si praje obrat v ľudskom vnútri. Neustále so všetkou rozhodnosťou odsudzuje potraty, rozvody. Dňa 15. 3. 1979 zverejnil Ján Pavol II. svoju prvú encykliku Redemptor hominis, v ktorej zdôrazňoval ľudskú dôstojnosť. Pápež je ctiteľom Presvätej Bohorodičky. Pod pravým ramenom kríža v jeho erbe vidíme veľké "M". Jeden z najdôležitejších aktov Jána Pavla II. je podpísanie nového cirkevného zákonníka 25. 1. 1983 pre latinskú cirkev a 28. 10. 1990 pre východné cirkvi. Pri príležitosti 1950 výročia vykúpenia ľudstva Kristovou smrťou dňa 51. 4. 1983 vyhlásil mimoriadny "milostivý rok". Ako pápež neustále zdôrazňuje snahu o dosiahnutie jednoty všetkých kresťanov. Na srdci mu veľmi leží svetový, ale aj lokálny mier.

Žiaden pápež v dejinách necestoval tak často a tak ďaleko ako Ján Pavol II.. Dvakrát navštívil aj Slovensko. Na svojej druhej návšteve v dňoch 30.6.-3.7.1995 zdôrazňoval: "Dnes k vám prichádzam ako pútnik Ježiša Krista povzbudiť vás, aby ste pokračovali v ceste, ktorú ste nastúpili. Sloboda a pokoj sú výdobytky, ktoré treba deň čo deň chrániť a rozvíjať účinnou spoluprácou všetkých občanov. Prichádzam najmä preto, aby som svojich bratov posilnil vo viere a všetkým opätovne zvestoval Ježiša Krista, jediného Spasitela sveta."

Ježiš, keď konal svoje dielo spásy, si na začiatku svojho verejného účinkovania vyberal toho, kto bude kameňom, ktorý bude držať Cirkev (ktorá sa často prirovnáva k veľkému domu) pokope. Ježiš mal presné požiadavky na takého človeka. Keď si vybral Šimona, Andrejovho brata, nazval ho o Petros, čo znamená kameň, alebo skala. Potom ho začal skúšať, ako ho chce nasledovať, ako ho miluje. Skúšky boli ťažké a bytostné. A vo väčšine z nich (pri kráčaní po rozbúrenom mori, pri predpovedi utrpenia, pri zaprení, atď.) Peter zlyhal. Zlyhal, avšak hneď sa pozrel na Pána

a úprimne si svoju slabosť priznal. Začal hneď robiť pokánie. Aj po poslednej veľkej skúške, keď tri krát zaprel svojho Pána, hneď začal plakať.

Pán chcel aby Peter bytostne prežil, že bez uholného Kameňa, ktorý stavitelia zavrhli nemôže žiadna budova rásť do výšky a krásy. Peter získal pokoru, na ktorej mohol začať stavať.

Po Smrti a Vzkriesení sa Ježiš spýtal Petra: "Miluješ ma viac ako títo?" Vtedy už Peter mohol postaviť svoju lásku k Pánovi na pevnom základe pokory: "Pane, ty dobre vieš, že ťa mám rád."[1] A vtedy Pán ustanovil bývalého rybára Šimona za Petra, za viditeľný kameň na tejto zemi pre celú Cirkev. Ustanovil ho preto, lebo mal najväčšiu lásku z apoštolov. Lásku postavenú na základe pokory.

Táto láska je dôvod, prečo je rímsky biskup pápežom - hlavou všeobecnej katolíckej Cirkvi. On má prvenstvo v láske.

Peter túto svoju lásku preukázal aj mučeníckou smrťou ukrižovaním za vieru v Ježiša (a z pokory pred Pánom sa dal ukrižovať dolu hlavou, aby nebol ukrižovaný tak isto ako jeho Pán - Ježiš) v Ríme, ktoré sa preto stalo sídlom Petrovho apoštolského nástupcu: Kameň, ktorý zjednocuje celú Cirkev, lebo v svojej pokore ako sluha sluhov Božích má prvenstvo v láske.

Svätí Otcovia Cirkvi jasne hovorili o tomto vzácnom a potrebnom úrade v Cirkvi. Carihradský patriarcha Fótios napísal: "Na Petrovi boli položené základy viery. On je hlavou apoštolov. Pán ho urobil hlavou všetkých cirkví, keď mu povedal: Pas moje ovce." Sv. Theofylakt Bulharský z 12. storočia píše: "Po svojom zapretí Peter znovu, skrze pokánie prijal celkové prvenstvo a predstavenstvo nad svetom." Sv. Gregor Palama zo 14. storočia píše: "Peter bol po svojom pokání Kristom uvedený do hodnosti pastiera a arcipastiera všetkých cirkví."

Mnohí ďalší uznávajú rímskeho biskupa ako prvého vo viere a v láske. Rímsky pápež má posilňovať svojich bratov vo viere a v láske.

Ľudia, ktorí sa učia pokore a sú otvorení vedeniu Svätého Ducha, jedno v ktorej denominácii sú, uznávajú a radostne prijímajú tento úctyhodný a láskyplný úrad Petra - Kameňa, o ktorý sa môže hocikto oprieť, ak stráca pôdu viery pod nohami, alebo ktorému sa

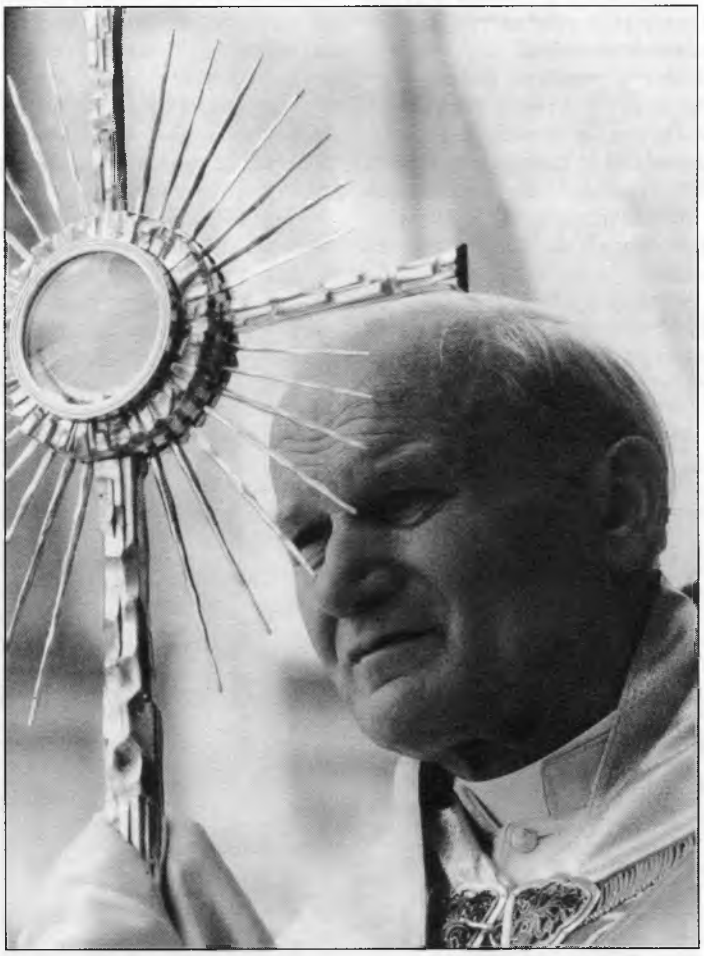

hocikto môže zveriť do rúk, ak sa cíti byť málo milovaný.

Profesor Špidlík rozpráva takýto konkrétny príklad: "Pred niekoľkými rokmi som bol v Rumunsku. Chodil som tam po starobylých pravoslávnych monastieroch spolu s jedným starcom, ktorý vedel dobre po francúzsky. Raz sme prišli do jedného monastiera, kde žije jeden veľmi slávny starec. Po dlhšom rozhovore ma tento starec zavolal do svojej kelie. Na stene odhrnul malý záves, za ktorým sa objavila fotka pápeža Jána Pavla II. Bol som veľmi prekvapený a on mi to vysvetlil: "Viete, ja verím, že Peter pápež je naozaj hlavou celej Cirkvi, a tu mám zavesený jeho obraz. Ale nehovorte to nikomu z našich, lebo by sa pohoršili. Oni to ešte tak nechápu. Vám som to mohol ukázať, lebo viem, že to prijmete." Páter Špidlík sa vtedy veľmi potešil, že Boh presne vie, čo robí a že ľudia, ktorí nosia v sebe Svätého Ducha, sú ľudia, ktorí milujú pravdu.

Mal som strach, hovorí Svätý Otec, prijať toto menovanie, ale prijal som ho v duchu poslušnosti voči nášmu Pánovi, Ježišovi Kristovi a v úplnej dôvere k jeho Matke, najsvätejšej Panne Márii.

Na Krista Vykupiteľa sa obrátili moje myšlienky a srdce 16.októbra, keď mi po kanonickej voľbe položili otázku: "Prijímaš?"

Vtedy som odpovedal: "S poslušnosťou viery voči Kristovi, svojmu Pánovi, a s dôverou v Matku Krista a cirkvi napriek veľkým ťažkostiam prijímam."

To, že prijal túto úlohu s úplnou dôverou je vidieť aj na jeho práci, keď upozorňuje Boží ľud na konečnú métu ľudskej existencie a povzbudzuje k horlivému vyznávaniu viery vo večný život v nebeskej sláve. Pri 120 liturgických sláveniach vyhlásil za blahoslavených 944 kresťanov, z nich bolo 754 mučeníkov. Pri 38 liturgických sláveniach vyhlásil 296 blahoslavených za svätých, z nich bolo 250 mučeníkov.

Zvolal 10 biskupských synôd, aby spolu s biskupským kolégiom prehlboval poznanie veľkých skutočností v živote cirkvi a hľadal príhodné riešenia pastoračných úloh.

Napísal 13 encyklík, 12 apoštolských exhortácii a 37 apoštolských listov. Je to úžasný výkon Petra - učiteľa a povzbudzovatela. Jedna z encyklík, Slavorum Apostoli (Apoštoli Slovanov), sa týka v prvom rade nás.

80. narodeniny Jána Pavla II. oslavuje Európa, ku ktorej sa Ján Pavol II. prihovoril vyše 700 rôznymi listami a príhovormi a dal jej do daru dve veľké túžby: po politickej jednote i po cirkevnom zjednotení.

Svätý Otec je presvedčený, že Európa a kresťanstvo sú navzájom úzko spojené. Spolu kráčali tou istou cestou trvajúcou tisícročia. "Európa nemôže opustiť kresťanstvo, ako sa človek nemôže vzdať dôvodov, pre ktoré žije a dúfa, bez toho, že by neupadlo do dramatickej krízy." (5. október 1982).

Veľmi živo si spomíname na 22. apríl roku 1990. Vtedy prvýkrát pobozkal pápež slovenskú zem, prinášajúc Kristovo posolstvo aj malej krajne pod Tatrami. Láska, ktorú voči nemu po stáročia prechovával slovenský národ, dostala svoju odmenu. V tých pamätných chvíľach sa ešte nástojčivejšie a vrúcnejšie ozývalo celým Slovenskom : "Živ, Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho ..."

V čom je tajomstvo Karola Wojtylu? Prečo sa tak hlboko vrýva do našich srdc? Odpoveď na to nájdeme, keď si uvedomíme, že on ako otec má nás všetkých vo svojom srdci.

spracovali Peter Ilko,
Peter Mojzeš, Vladimír
Sekera a Ján Čupalka.

Stretnutie gréckokatolíckej mládeže

BYSTRÁ 2000

Počas letných prázdnin sa každoročne gréckokatolícka mládež schádza na duchovnom stretnutí v rekreačnom zariadení Rekrey Chemes Bystrá neďaleko Humenného.

Už tradične sa tu zíde mládež z mnohých kútov Slovenska. Privítali sme však už aj hostí z Čiech, Ukrajiny a Poľska. Počas troch týždňov sa chlapci a dievčatá v tejto malebnej oáze ticha a pokoja započúvajú do evanjeliových slov radostnej zvesti. Prostredníctvom modlitby, rozjímania môže vstúpiť do srdc všetkých účastníkov svetlo a pravda. Táto mladá generácia prichádza nabrať do svojho života duchovnú silu, vzájomne sa povzbudiť a vytvoriť vo svojom živote priestor pre pôsobenie Božieho Ducha.

Jednému z organizátorov tohtoročného 9. ročníka stretnutia gréckokatolíckej mládeže v Bystrej o. Štefanovi Keruľovi-Kmecovi sme položili zopár zvedavých otázok.

1. Jubilejný rok 2000 je v istom zmysle akoby "magický". Aká bude téma tohotročného stretnutia?

Téma je zhodná s posolstvom Svätého Otca, ktoré pri príležitosti XV. Svetového dňa mládeže 27. júna 1999 na sviatok svätých apoštolov Petra a Pavla odovzdal mladým na celom svete. Ako tému Svätý Otec vybral výstižnú vetu, ktorou apoštol Ján vyjadruje preveľké tajomstvo Boha, ktorý sa stal človekom: "A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami" (Jn 1, 14).

Práve tento rok sa Rím stane hostiteľom Svetového dňa mládeže, tohto velkého cirkevného stretnutia mládeže z celého sveta, ktoré bude oprávnene nazvané "Jubileom mládeže".

2. Je už známe logo pre Bystrú 2000?

Áno, pre tohtoročnú Bystrú sa vybrala ikona Presvätej Bohorodičky s Ježišom v strede, ikona Vtelené Slovo - Oranta alebo Velká Panagia, teda modliaca sa. Je tu zobrazená Bohorodička s rukami zdvihnutými k modlitbe, s Dieťaťom v medailóne na prsiach. Tento postoj modliacej sa ženy so vztýčenými rukami je známy už z katakomb, ktorý vyjadruje vzývanie Boha za spásu zosnulého alebo zobrazuje pannu zasvätenú Pánovi.

3. Prečo práve takéto logo?

Dobre vystihuje tému na tento rok. To, čo charakterizuje kresťanskú vieru vzhľadom na iné náboženstvá, je istota, že človek Ježiš z Nazareta je Božím Synom, Slovom, ktoré sa stalo telom, druhou osobou Najsvätejšej Trojice, ktorá prišla na svet. Toto "je radostné presvedčenie Cirkvi už od jej začiatku, keď ospevujeme velké tajomstvo nábožnosti: On sa zjavil v tele".

Neviditeľný Boh je živý a prítomný v Ježišovi, Synovi Márie, ktorá je Theotokos, Božia Matka. Ježiš z Nazareta je Boh s nami, Emanuel: kto pozná jeho, pozná Boha, kto vidí jeho, vidí Boha, kto nasleduje jeho, nasleduje Boha, kto sa spája s ním, je spojený s Bohom (por. Jn 12, 44-50).

4. Mohli by ste sa podeliť s vašimi skúsenosťami z predošlých stretnutí.

Moje skúsenosti sú väčšinou dobré. Je príjemné vidieť mladých chlapcov a dievčatá, ako sa spoločne modlia aj zabávajú. Dokazujú, že mladý človek sa dokáže zabaviť aj zamyslieť nad tým, čo je v jeho živote dôležité. A práve takéto zamyslenia mladým často chýbajú.

Ale je pravdou, že príprava týchto stretnutí ako aj ich priebeh, sú sprevádzané problémami. Lenže každé dobré dielo vychádza z kríža.

5. Čo vás osobne najviac oslovuje počas týchto stretnutí?

Najčastejšie spomínam na takzvané "Ozveny". Veľakrát žasnem nad otvorenosťou týchto mladých, ktorí hovoria svoje skúsenosti. Hovoria o svojich zážitkoch, ktoré zažili počas dňa, ale aj v živote vôbec. Tieto chvíle sú velmi cenné, pretože môžu obohatiť každého, kto počúva. Samozrejme aj nás kňazov, ktorí sme tam.

6. Navštívia tohtoročné stretnutie aj nejaké známe osobnosti, na ktoré sa môžeme tešiť?

Určite. Niečo je dohodnuté, a niečo sa ešte rieši. Čas ukáže. No jeden, bez ktorého by tieto stretnutia boli iba obyčajnými letnými výletmi, tam určite bude Pán Ježiš!

7. Takéto stretnutie si vyžaduje zodpovedných ľudí, ktorí sú ochotní venovať sa iným a dávať seba samých. Vedieť týchto mladých správne viesť, počúvať, ale aj dobre poradiť. Robil sa výber animátorov?

Samozrejme, animátor je velmi dôležitý. On sprostredkúva v skupinke veľa závažného a má tiež veľkú šancu osloviť jemu doslova zverených mladých ľudí. K príprave tohto stretnutia je ustanovená komisia ľudí, ktorí majú na starosti výber týchto animátorov.

„A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami“ (Jn 1, 14)

BYSTRÁ 2000

Stretnutie gréckokatolíckej mládeže

- 31. júl - 4. august 2000 (10 - 13 rokov) -
- 7. august - 11. august 2000 (17 a viac) -
- 14. august - 18. august 2000 (14 - 16 rokov) -

Stretneme sa už po deviatykrát. V tomto roku znovu v Rekreačnom stredisku Bystrá pri Humennom. Ak sa chceš rozprávať o Bohu v spoločenstve mladých ľudí, tak príď! Kristus je medzi nami!

*Prihlásiť sa môžeš najneskôr do **30. júna 2000** na svojom **Gréckokatolíckom** farskom úrade. (To znamená, že adresa na prihláške sa musí zhodovať s adresou farského úradu.) Poplatok za turnus je **600 Sk**.*

Dones si: kartičku poistenca, potvrdenie o svojom zdravotnom stave od rodičov, karimatku, spací vak (príp. stan; potrebné napísať do prihlášky), modlitebnú knižku, Sväté písmo, oblečenie, osobné potreby.

UPOZORNENIE !!!

Dodržať termín prihlášky.** Po tomto termíne je možnosť prihlásiť sa už len **so 100% prirážkou (1200Sk).
***Striktne dodržať vek!!!** Rok narodenia sa musí zhodovať s rokom na kartičke.*
Ďalšie informácie získaš u svojho duchovného otca.

JEŽIŠ ŤA POZÝVA: PRÍĎ MEDZI NÁS!

Kontakt:
Prešov: o. Miroslav Ilko, Gréckokatolícky farský úrad Remeniny,
tel: 0931/4452979, 0905/518 405
Košice: o. Štefan Keruľ - Kmec, Gréckokatolícky farský úrad Sečovce,
tel: 0948/6782502, 0905/644 258

REKLAMNÝ PARTNER:

PETRA
Hlavná 3, Prešov

8. Sú určené nejaké nové, špeciálne podmienky pre účastníkov?

Stačí dodržať vek pre daný turnus. Odporúčanie miestneho kňaza je v tom, že ich zapíše do prihlášky. To stačí.

9. Majú tieto stretnutia zmysel?

Isteže majú. Dôkazom toho je každoročný nárast počtu účastníkov. Veď na Bystrej 1999 bolo spolu viac ako 1500 ľudí! Keď na poslednom turnuse bola "hodinka" otázok a odpovedí, chlapci a dievčatá nás doslova zasypali otázkami. Mnohé z nich neboli vôbec jednoduché. Verím, že odpovede kňazov boli dostačujúce a mladým pomohli.

10. Aký odkaz by ste odovzdali tým, ktorí sa chystajú na tohtoročné stretnutie na Bystrej?

Pre mladých: "stretneme sa na Bystrej 2000!"

Pre čitatelov Slova prosíme o modlitbu za toto stretnutie, aby sa mladí dokázali stretnúť s Ježišom, spoznať ho, byť s ním.

Pre všetkých dobrých ľudí (sponzorov) celé stretnutie je finančne náročné. Predpokladaná cena by mala byť prijatelná, okolo 600,- Sk a to za pomoci sponzorov (ak budú). Ak niekto chce pomôcť hocijakým spôsobom, prosím ozvite sa (Gr.-kat. cirkev Sečovce)!

Anton Fabišik

Naša mama

Žiar v tvári mami, sťa slnka jas,
roznecuje pokoj, lásku v každý čas.
Jej pohľad v každú dennú chvíľu,
nám srdcia, duše poteší.
Z neho čerpáme všetku silu,
priateľom je nám najlepším.

Kto nám vlieva nádej v každom čase,
k oslave Boha jej hlas stále znie,
to ona včera, dnes i zajtra zase,
pokojom, láskou nás vždy zahrnie.

Jej spev k velebe Boha aj za nás znie,
spev čistý sťa krištáľový prameň,
láskavý sťa trilkovanie škovránka,
znie k chvále Boha s ním vtáčí snem,
za našu spásu v modlitbe za ránka,
za obrátenie srdc tvrdých jak kameň.

Spýtali sme sa:

Čo ťa oslovila na týchto stretnutiach a aký majú pre teba prínos?

Peter: Na týchto stretnutiach ma oslovila otvorenosť mladých. Boli otvorení nielen pre svet, ale aj pre načúvanie Božiemu hlasu. Mnohí z nich mi teraz hovoria, že odkedy boli na tomto stretnutí cítia sa oveľa silnejší, tešia sa na ďalšie. Tešia sa aj preto, aby vydali svedectvo o Kristovi. To je úloha aj prínos pre mňa: Vydávať svedectvo o Kristovi a podľa toho žiť.

Vlado: Na stretnutia mládeže chodím od ich začiatku, vlastne od Ružína. Myslím si, že úroveň týchto stretnutí každým rokom stúpa. Ako po stránke duchovnej, tak aj po stránke organizačnej. Podľa mňa si toho človek môže najviac odniesť zo spoločenstva, ktoré sa tam utvára na čele s kňazmi a biskupom. Najviac ma každoročne oslovujú svedectvá mladých ľudí, lebo tie mnohé konkrétne situácie, o ktorých hovoria, sa týkajú tak trochu každého. A potom je tu okruh svedectiev, teda práca v skupinkách. Prichádzam na tieto stretnutia s istou zvedavosťou, čo nové prinesú do môjho života a odchádzam naplnený Kristom. Teším sa aj na tohtoročnú Bystrú, lebo viem, že sa tam stretnem s Kristom ukrižovaným, vzkriesеným. S Kristom v mojich priateľoch a kamarátoch, medzi bratmi a sestrami v spoločenstve.

Jana: Je úžasné, ako sa niekto dokáže postaviť pred toľkých ľudí a hovoriť o tom, ako Boh konal v jeho živote. Samozrejme, že to záleží individuálne od každého účastníka, nakolko sa slobodne otvorí pôsobeniu Božieho Ducha. Každý, kto chce načerpať silu do svojho života, má k tomu príležitosť na týchto stretnutiach. Mne osobne tam ale chýba zapálenosť mladých pre liturgické modlitby. Preto by každý z nás mal prispieť svojou modlitbou, aby tam bolo vidieť a doslova cítiť Boha.

DNES je PLNOSŤ ČASU

Pápež Ján Pavol II. začínajúc svojou prvou encyklikou Redemptor hominis usmerňuje pohľad všetkých ľudí dobrej vôle na tento prelomový čas. V bule, ktorou ohlasuje Veľké Jubileum 2000 Incarnationis Mysterium (IM) vysvetľuje cieľ, ktorý mu patrí, keď vyzýva súčasného človeka k autentickému prežívaniu Jubilejného roku: Činím to výhradne

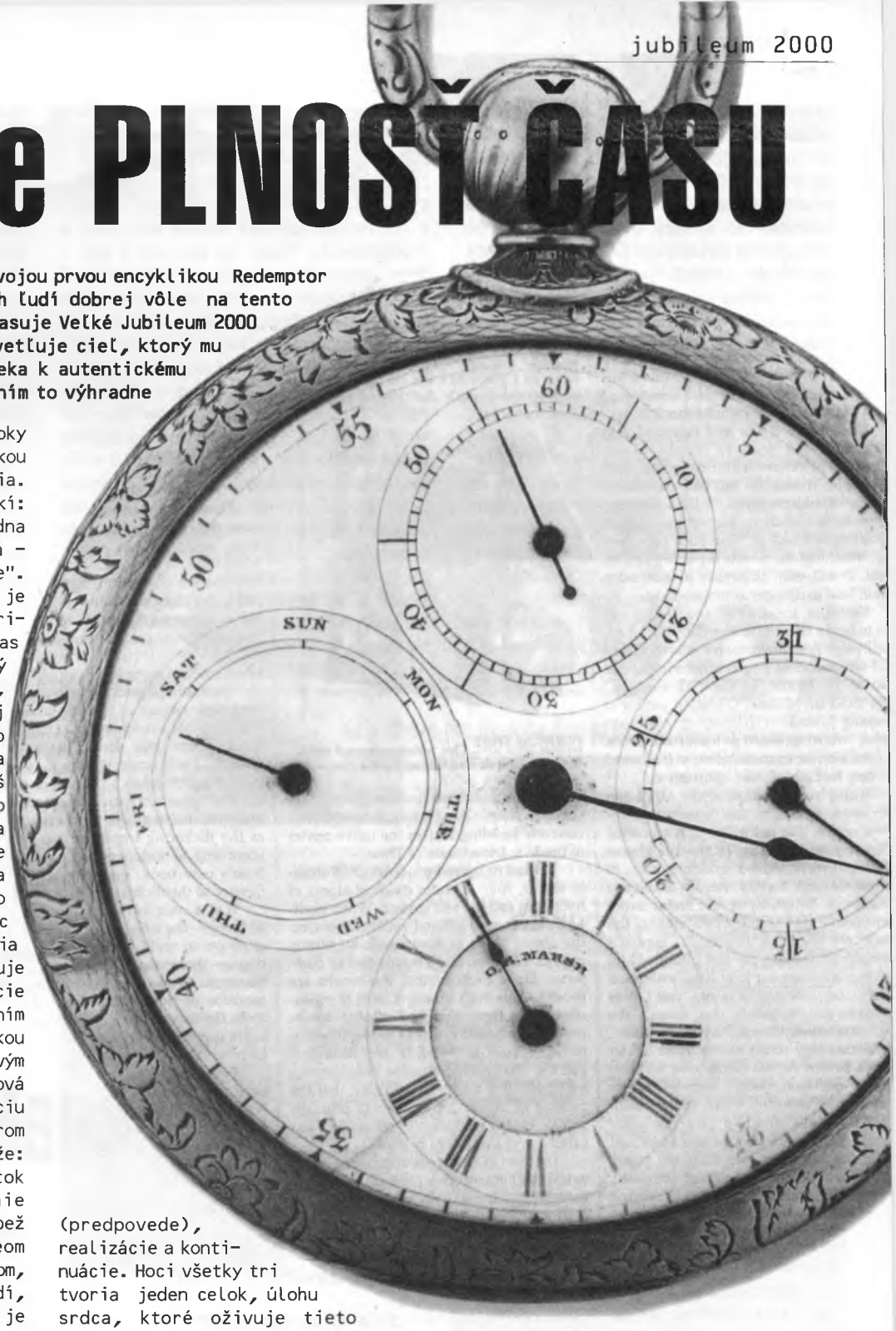

V histórii spásy sú rôzne dni, roky i čas. Boh nemerá čas nejakou kozmickou hodinou, ale rytmom svojho pôsobenia. Výstižne to vyjadril kňaz J. Twardowski: Boh čas nepočíta, ale ho váži. Jedna chvíľa je iná od tej druhej. Prvá - ťažká i hodnotná, ale druhá "nie". Jubilejný rok alebo ináč Jubileum, je to výnimočne významný "čas" na horizontálnej línii histórie spásy, čas veľmi "ťažký i hodnotný". Ustanovený Bohom bol dôležitým zvykom, inštitúciou náboženského ako aj spoločenského života starobylého Izraela. Starozákonný model Jubilea ako "roku milosti od Pána" Ježiš uznal za ideálny model celého svojho života na zemi. Ten istý ideál Jubilea spĺňa dôležitú úlohu v poslednej etape histórie spásy, ktorou je história Cirkvi. V apoštolskom liste Tertio millenio adveniente (TMA) Svätý Otec Ján Pavol II. načrtáva podstatu slávenia Jubilea 2000 (č. 9-16). Najprv poukazuje na spojitosť starozákonnej tradície jubilejného roku so životom i pôsobením Ježiša. "Jubileum je charakteristickou črtou pôsobenia Ježiša a nie len časovým určením trvania Jeho pôsobenia. Slová i činy Ježiša vypĺňajú celú tradíciu Jubileí, ktorá existovala v Starom Zákone" (č. 11-12). Ďalej píše, že: "obyčaj Jubileí má svoj počiatok v Starom Zákone a pokračovanie v histórii Cirkvi" (č. 11). Pápež ukazuje súvislosť medzi Jubileom starobylého Izraela i Ježiša a Jubileom, ktorý Cirkev prežíva. Menovite tvrdí, že "v tradícii jubilejného roku je zakorenené sociálne učenie Cirkvi, ktoré stále predstavuje určitú časť cirkevného učenia, ktoré sa veľmi rozvinulo v našom storočí (...). jubileum znamená pre Cirkev "rok milosti", rok odpustenia hriechov, pokutu za hriechy, rok zmierenia medzi rozhádanými, rok navrátenia sa, rok pokánia sviatostného ako aj nesviatostného" (č. 13-14). Nasledujúc učenie Svätého Otca je potrebné hovoriť o Jubileu starobylého Izraela, o Velkom Jubileu Ježiša a zároveň o Jubileu v Cirkvi. V skutočnosti jedna spasiteľná Bohom ustanovená inštitúcia má tri rozmery: oznámenia (predpovede), realizácie a kontinuácie. Hoci všetky tri tvoria jeden celok, úlohu srdca, ktoré oživuje tieto inštitúcie, plní Velké Jubileum Ježiša.

Predpovedou Veľkého Jubilea je starozákonný jubilejný rok. Túto funkciu obrazu starobylej inštitúcie jubilejného roku udelil prorok Izaiáš, ktorý zhruba päť storočí pred Kristom vyhlásil znamenité slová: "Duch Pána, Jahveho, je na mne, pretože ma Pán pomazal, poslal ma hlásať radosť ubitým, obviazať zlomených srdcom, zajatcom ohlásiť slobodu a spútaným oslobodenie. Ohlásiť rok Pánovej milosti a deň pomsty nášho Boha na potešenie všetkých zarmútených." (Iz 61, 1-2).

Tieto slová proroka Ježiš vzťahuje na seba: "Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste počuli" (Lk 4, 21).

Vyplnením tejto predpovede je pôsobenie Ježiša na zemi. Keď Ježiš v synagóge v Nazarete čítal a vysvetloval tento text Izaiáša, dal všetkým, ktorí ho počúvali poznať, že to On je tým skrze proroka predpovedaným Mesiášom a spolu s Jeho prvým verejným vystúpením má počiatok Velké Jubileum.

A Velké Jubileum Ježiša má svoje pokračovanie i realizáciu v histórii Cirkvi. Každá generácia veriacich v Krista je povolaná, aby realizovala

starozákonný obyčaj Jubilea, vysvetlený a zdokonalený životom i činmi Ježiša. Je povolaná nielen prijať ho ako sentimentálno-utopistickú relikviu histórie spásy, ale má ho predovšetkým voviesť do svojej vlastnej histórie a získať to najcennejšie z onej "milosti od Pána", ktorá je s Ním zviazaná. Čas Jubilea dovoluje nám poznať jazyk presvedčivých symbolov, ktorými si pomáha Božia pedagógia, aby priviedla človeka k obráteniu a pokániu, ktoré sú začiatkom i cestou jeho obnovenia, ako aj podmienkou znovu získania toho, čo človek vlastnými silami by nemohol získať: priazeň Boha, Jeho milosti a nadprirodzený život - taký život, ktorý jediný môže uspokojiť najvnútornejšie túžby ľudského srdca (IM 2).

"Rok 2000 je rokom Veľkého Jubilea. Dvetisíci rok od narodenia Krista (bez prihliadania na presnosť chronologických výpočtov) je skutočne Veľkým Jubileom nielen pre kresťanov, ale nepriamo pre celé ľudstvo vzhľadom na úlohu, akú kresťanstvo zohralo v priebehu týchto dvoch tisícročí" (TMA, č. 15-16). Zahľadení na tajomstvo Vtelenia Božieho Syna sme povinní najprv spolu s Apoštolom spievať hymnus zvelebenia i vďačnosti: "Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním" (Ef 1, 3). Taktiež majú nanovo odkryť Krista a jeho úlohu v histórii človeka. Svätý otec v komentári Pavlovho hymnusu o "plnosti času" (iný termín Jubilea Ježiša - Ef 1, 3-5; 9-10) píše: "Narodenie Ježiša v Betleheme nie je faktom, ktorý môže byť uznaný za skutočnú minulosť. Pretože pred Ním stojí celá ľudská história: Jeho prítomnosť osvecuje našu súčasnosť i budúcnosť sveta. On je "živým" (por. Zj 1, 18). Tým "ktorý je i ktorý bol i ktorý prichádza" (Zj 1, 4). Pred Ním sa zohýna každé koleno bytosti v nebi, na zemi i v podsvetí a každý jazyk vyzná, že On je Pán (por. Flp 2, 10-11). Pri stretnutí Krista každý človek odhaľuje tajomstvo vlastného života! Ježiš je skutočnou novosťou, ktorá prerastá očakávania ľudí a navždy ňou zotrvá cez nasledujúce doby histórie. Vtelenie Božieho Syna ako aj spasenie, ktoré dokonal svojou smrťou i zmŕtvychvstaním, sú náležitým kritériom ocenenia časnosti i všetkých zámerov, ktoré majú človeku zabezpečiť čoraz ľudskejší život" (IM 1).

Aby sme dobre prežili Jubileum 2000, je potrebné najprv uvedomenie si, akým "časom" v histórii spásy je starozákonný jubilejný rok, čo je jeho obsahom. Potom, čo určuje podstatu Veľkého Jubilea Ježiša i jeho pokračovania v apoštolskej Cirkvi. Na tomto podklade bude lahšie definovať súčastnú jubilejnú misiu Cirkvi.

Dr. hab. Henryk Witczyk
preložila Mgr. M. Reváková

Čas plynie ako rieka.
Zastaviť ho nemôžeš.
Jediné, čo môžeš,
je rozumne ho využiť!

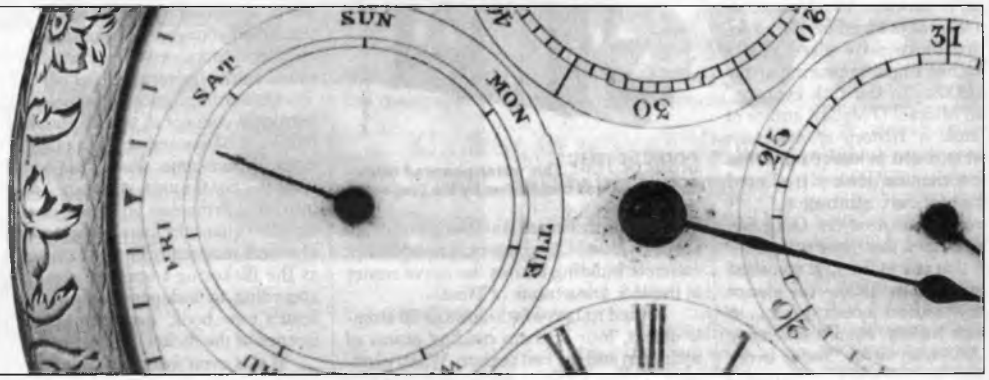

Mgr. Juraj Gradoš sa narodil 5. augusta 1974 vo Vranove nad Topľou. Po absolvovaní ZŠ v Poši a Nižnom Hrabovci pokračoval v roku 1988 na štúdiách na SPŠE v Michalovciach. Po skončení stredoškolských štúdií požiadal o prijatie do Kňazského seminára a na Gréckokatolícku bohoslovecku fakultu v Prešove, kdeštudoval ďalších päť rokov.

V roku 1992 spolu s ďalšími bohoslovcami začal vydávať časopis Prameň. V nasledujúcom období pôsobil ako jeho redaktor až do roku 1997. Bol takisto spoluzakladateľov Spolku biskupa Petra Pavla Gojdiča, v ktorom pôsobil v niekoľkých funkciách. Počas tohto pôsobenia pomáhal pri vydávaní rôznych skript a príležitostnej náboženskej literatúry. V roku 1995 sa stal členom Redakčnej rady časopisu Slovo.

Od vysviacky 6. augusta 1997 pôsobí ako správca farností Geraltov a Hradisko. V roku 1998 obnovuje so súhlasom o. biskupa Hirku činnosť vydavateľstva PETRA, ktoré je od roku 1999 oficiálnym vydavateľstvom Prešovského biskupstva. Od januára t.r. bol redaktorom a v súčasnosti je šéfredaktorom časopisu Slovo.

10 otázok a 10 odpovedí

Šéfredaktor o sebe

1. Na čo ste v svojom živote najviac hrdý?
- Na to, ako sa mi podarilo vyriešiť niektoré závažné problémy.

2. A na čo najmenej?
- Na svoj niekedy ľahostajný postoj voči svojim chybám.

3. Ktoré chyby tolerujete na druhých?
- Všetky, ktoré nemôžu odstrániť.

4. Ktoré neznášate?
- Hlavne nezodpovednosť a sebectvo.

5. Kto je pre Vás kladným vzorom?
- V kňazskej pastorácii o. Emil Zorvan st., a v osobnom živote - snáď sv. Pavol.

6. Čím by ste chceli byť, keby ste neboli tým, čím ste?
- Archeológom alebo historikom.

7. Čo by ste si najradšej zakázali?
- Povedať každému, že mu to spravím.

8. Čo by ste zakázali iným?
- Alkohol, drogy a všetko, čo ohrozuje fyzický i duchovný život človeka od počatia.

9. Čo Vás najviac uráža?
- Ak mi niekto klame do očí.

10. Čo bolo pre Vás najväčším šťastím?
- Najviac som sa radoval, keď ma prijali do seminára. A najväčším šťastím pre mňa je moja manželka a vedomie, že som Kristov.

Svätý Justín Filozof

Svätý Justín je najvýznamnejším apologétom (obrancom viery) 2. stor. a prvým kresťanským učencom, ktorého životným krédom bolo bojovať perom za kresťanstvo.

Narodil sa začiatkom 2. stor. vo Flavia Neapolis v Palestíne v gréckej pohanskej rodine. Už ako mladík študoval rozličné filozofické smery, napr. u stoikov, prívržencov Platóna, ale skutočné uspokojenie nenašiel ani u jedného z nich. Na pravú cestu ho priviedol istý starec, ktorý ho upozornil na spisy starozákonných prorokov, na evanjelium a prostredníctvom nich na kresťanstvo.

Venoval sa nielen štúdiu Starého zákona, ale pozoroval aj život kresťanov a ich mučenícku smrť. Krst prijal pravdepodobne v meste Efez v rokoch 130-133. Celý svoj život zasvätil obrane kresťanskej viery, ktorú nazval "jediným spolahlivým a potrebným filozofickým systémom". Grécku filozofiu si vážil naďalej, lebo práve v nej videl stopy kresťanskej pravdy a tu aj završil jej hľadanie. Keďže Justín vedel, že vtedajší predstavitelia poznajú kresťanstvo výlučne z falošných obvinení, založil v Ríme vlastnú filozofickú školu.

V prvých desaťročiach rímska vrchnosť kresťanstvo pokladala za židovskú sektu. Samotné židovské náboženstvo v Rímskej ríši bolo tolerované a v rokoch 37-54 kresťania neboli prenasledovaní. Avšak v druhom storočí, za vlády cisára Trajána, prepuklo prenasledovanie jedine pre vyznávanie kresťanského náboženstva. Nepokoje proti kresťanom podnecovali nielen Židia a pohanské obyvatelstvo, ale aj samotná rímska štátna moc. Dôvod bol jednoznačný: kresťania zásadne odmietali rímske štátne náboženstvo. Jedným zo spôsobov ako získať odpustenie trestu, bolo verejne sa zriekнuť kresťanskej viery a poklaniť sa rímskym bohom. Kto tieto úkony splnil, prejavil tak lútosť nad všetkým, čokoľvek sa mu kládlo za vinu v minulosti.

Počas prenasledovania za vlády cisára Marka Aurélia Justína udal istý pohanský filozof Krecsenius, ktorého svätec niekoľkokrát prekonal v učených rozpravách. Spolu s ďalšími šiestimi spoločníkmi bol po vyznaní viery pred sudcom odsúdený rímskym prefektom na trest smrti sťatím. Zomrel mučenícku smrťou okolo roku 166. Jeho telo je uložené v rímskom kapucínskom kláštore.

V ťažkých časoch prenasledovania boli kresťania preniknutí hlbokou vierou; svoj zrak upierali v modlitbách na Ježiša Krista. Z tohto obdobia sa zachovala táto modlitba kresťanov prvotnej cirkvi:

"Ježišu Kriste, radostné svetlo svätej slávy, nesmrteľného nebeského, svätého, blaženého Otca! Keď sme prišli k západu slnka a uzreli večerné svetlo, ospevujeme Otca i Syna i Svätého Ducha Božieho. Synu Boží, po všetky časy si hodný toho, aby ťa všetci ospevovali nábožnými hlasmi, lebo ty si darca života. Za to ťa celý svet oslavuje!"

Mirón Petrašovič - „vatikánsky špión"

Osudy gréckokatolíckych kňazov pôsobiacich na prelome prvej a druhej polovice nášho storočia sú si veľmi podobné. Ťažká hospodárska situácia v období po prvej svetovej vojne a likvidácia gréckokatolíckej cirkvi sú veľmi silnými životnými momentmi, ktoré pôsobili na ďalšie osudy týchto kňazov.

Medzi generáciu týchto vzácnych kňazov patrí gréckokatolícky kňaz a publicista Mirón Petrašovič.

Narodil sa 28. septembra 1890 v Medveďom, okres Svidník, v kňazskej rodine. Rodičia usúdili, že ich syn sa lepšie pripraví na ďalšie gymnaziálne štúdia v prešovskej základnej škole, a preto odišiel bývať k svojej tete Irme Vaškovičovej do Prešova. Po rokoch 1901 - 1909 navštevoval v Prešove hlavné kráľovské maďarské gymnázium a po jeho ukončení sa prihlásil v tom istom meste na štúdium teológie. V čase, keď Mirón Petrašovič mal prijať kňazskú vysviacku, prešovské biskupstvo nemalo svojho biskupa, preto bol 21. septembra 1913 vysvätený užhorodským vladykom Antonom Pappom v Užhorode.

Po vysviacke bol ustanovený za správcu farnosti Stročín vo Svidníckom okrese, kde pôsobil plných 15 rokov. V tejto novozriadenej farnosti bol iba druhým kňazom, a tak ho čakala namáhavá

práca v Pánovej vinici. Venoval sa mládeži vo farnosti a písal náboženské články do časopisu Lístok. Dva roky redigoval prílohu Da pridet carstvije tvoje v časopise Russkoje slovo. Počas prvej svetovej vojny bol niekoľko mesiacov evakuovaný v Prešove. Od vladyku Pavla P. Gojdiča, OSBM, dostal výnimku slúžiť v nedeľu dve sv. liturgie, pretože zastupoval aj blízke opustené farnosti Svidník, Šarišský Štiavnik a Hrabovčík. V tom čase bolo oficiálne povolené slúžiť iba jednu sv. liturgiu.

Jeho ďalšie pastoračné kroky viedli do Prešova, kde bol 23 rokov správcom farnosti, až do 27. apríla 1950. Niekoľko rokov vyučoval náboženstvo v učiteľskom ústave v Prešove a viedol mariánsku kongregáciu. Bol eparchiálnym duchovným Spolku Matky ustavičnej pomoci. Veľmi dobré vzťahy rozvíjal s otcami redemptoristami. V Prešove na fare ho zastihla druhá svetová vojna, kde pri bombardovaní bola zasiahnutá aj farská budova. V kritickom roku 1950 bol ako mnohí gréckokatolícki kňazi uväznený. Avšak na základe rozhodnutia KNV bol po niekoľkých dňoch prevelený a odtransportovaný do tábora nútených prác. Na odvolávacom súde v Prahe na Pankráci síce obvinenia boli vyvrátené a vrátené späť na súd v Prešove, ale obžaloba našla "nové delikty": **tzv. vatikánsky špión. Výmer trestu znel: dva roky v leopoldovskej väznici.** Zomrel deväť mesiacov pred vypršaním trestu 9. augusta 1959 na mozgovú príhodu vo väzenskej nemocnici v Brne.

Celý život otca Miróna Petrašoviča bol službou Bohu, službou gréckokatolíckej cirkvi a jej veriacim.

Biskup zo Spiša

Významné jubileum velkého mukačevského biskupa Michala Manuela Olšavského (1700 – 1743 – 1767)

V tomto Jubilejnom roku 2000 si pripomíname mnohé významné jubileá v živote Cirkvi. Čo sa týka dejín nášho Prešovského biskupstva, vieme, že vzniklo vyčlenením z rozsiahlej mukačevskej eparchie. Medzi jej najvýznamnejších biskupov patrí nepochybne Michal Manuel Olšavský, ktorého 300-té výročie narodenia si pripomíname. Potešiteľné je pre nás to, že tento biskup, ako aj ďalší biskupi 18. storočia (napr. Simeon Olšavský, Juraj Blažovský, Ján Bradáč a iní), pochádzali z vtedajšej Spišskej, resp. Šarišskej župy, čiže zo Slovenska.

Michal Manuel Olšavský sa narodil okolo roku 1700 v Olšavici, v Spišskej župe. Pochádzal z rodiny, ktorá sa volala Židik. Jeho starší brat bol biskupom v Mukačeve (poznáme ho ako Simeona Olšavského /1695-1757/).

Gymnaziálne štúdia a filozofiu absolvoval v Levoči. Ďalej pokračoval v teológii v Trnave na známom jezuitskom kolégiu, ktoré ukončil získaním doktorátu. V roku 1725 bol biskupom Jurajom Gennádom Bizancim vysvätený za kňaza. Svoje pôsobenie začal ako farár v Mukačeve, kde pôsobil 15 rokov a zároveň v čase biskupskej služby svojho rodného brata Simeona bol jeho generálnym vikárom. Po smrti biskupa Juraja Gabriela Blažovského bol vymenovaný za apoštolského vikára pre uprázdnený mukačevský biskupský stolec a prijal nomináciu titulárneho biskupa rossenského. Podľa vtedajšieho zvyku vstúpil najprv do baziliánskeho radu a prijal meno Manuel. Konsekrovaný na biskupa bol 9. 12. 1743 biskupom I. Kleinom v Mária-Posci.

Počas svojej biskupskej činnosti sa zaslúžil o povznesenie duchovenstva a veriaceho ludu po stránke náboženskej, i materiálnej. Ako prvý sa postaral o výchovu duchovenstva vo zvýšenej mieře. Dovtedy sa adepti kňazstva vzdelávali doma pri svojich kňazoch a po preukázaní ich vedomostí a odporúčaní boli vysvätení. Biskup M. Olšavský kúpil v Mukačeve dom, v ktorom bola v roku 1744 zriadená dvojročná škola pre klerikov, kde dostávali základné poznatky z morálnej a pastorálnej teológie. Hoci to ešte nebol seminár v pravom slova zmysle, bol to na vtedajšie miestne pomery veľký krok vpred. Svojou osobnou erudovanosťou napomáhal vzdelávaniu duchovenstva a klerikov, o čom svedčí aj vydanie jeho knihy "Elementa Puerilis Institutionis", v ktorej podáva základy latinčiny, jazyka, ktorý bol predpokladom ďalšieho vzdelávania sa.

Biskup M. Olšavský mal veľmi blízky vzťah k mariánskemu pútnickému miestu v Mária-Pósci. Zaslúžil sa o dokončenie tamojšieho chrámu a vybudoval pri ňom baziliánsky kláštor. Toto miesto sa stalo zvlášť za jeho pôsobenia pútnickým miestom gréckokatolíkov celého podkarpatského kraja. Sám si prial, aby tam bol aj pochovaný. V roku 1751 bola jeho zásluhou vybudovaná nová, hoci skromná biskupská rezidencia po tom, čo opustil Černeču horu ako tradičné miesto mukačevských biskupov. Veľmi dôležitou bola jeho činnosť na poli Únie. S velkou rozvážnosťou sa mu podarilo v Sedmohradsku tamojších Rumunov odviesť od opustenia Únie, za čo dostal odmenu od cisárskeho dvora: cisársky radca. Známy je jeho únijný traktát "Slovo o svätom zjednotení medzi východnou a západnou cirkvou" z roku 1769.

Uvedomujúc si ťažké postavenie svojho duchovenstva a veriacich, rozhodol sa uskutočniť vizitáciu celej svojej velmi rozsiahlej eparchie a získať presný obraz o všetkých potrebách a stave biskupstva, a tak cisárskemu dvoru predložiť žiadosť na oprávnené požiadavky. V rokoch 1750-52 navštívil biskup M. M. Olšavský 675 farností a zvizitoval 879 chrámov. Veľmi jasne a výstižne opísal stav v jednotlivých farnostiach. Poznatky z týchto vizitácií sú pre nás neocenitelným zdrojom informácií poznania vtedajších pomerov v mukačevskej eparchii.

Veľkou snahou biskupa M. Olšavského bolo vymámiť sa zo závislosti od jágerských latinských biskupov. Totiž mukačevskí biskupi boli v tom čase svätení ako apoštolskí vikári pre uniatov gréckeho obradu v Mukačevskej oblasti. Vznikali tak rôzne nezhody a nedorozumenia medzi latinským a gréckokatolíckym duchovenstvom. Vtedy sa biskup Olšavský obrátil na pomoc k cisárovnej Márii Terézii, ktorá podporila jeho snahu o osamostatnenie Mukačevskej eparchie. Toto jeho snaženie bolo završené za jeho nástupcu biskupa Ivana Bradáča, a to bulou pápeža Klementa XIV. Eximia Regalium Principum dňa 19. septembra 1771.

Biskup Michal Manuel Olšavský zomrel vyčerpaný mnohými úsiliami pre blaho svojej eparchie dňa 5. 12. 1767 v Mukačeve. Podľa jeho želania bol pochovaný v pútnickom chráme v Mária-Pósci.

Peter Šturák

Noví robotníci vo vinici

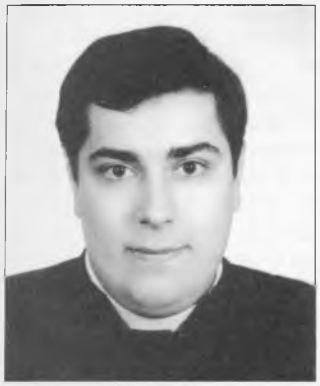

František Barkóci
* 12.01.1977 Vranov nad T.
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 02.07.2000 Nižný Hrabovec

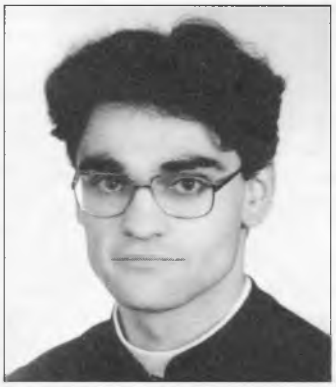

Pavol Dolinský
* 05.04.1974 Prešov
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 25.06.2000 Kvačany

Jozef Greško
* 01.10.1976 Michalovce
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 24.06.2000 Poša

Marek Mikitka
* 13.10.1976 Košice
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 24.06.2000 Košice

Vladimír Pančák
* 07.06.1977 Humenné
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 02.07.2000 Medzilaborce

Marek Saraka
* 07.09.1976 Prešov
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 25.06.2000 Snina

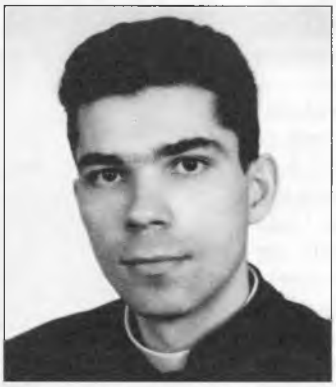

Marek Smetanka
* 25.01.1977 Humenné
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 24.06.2000 Rokytovce

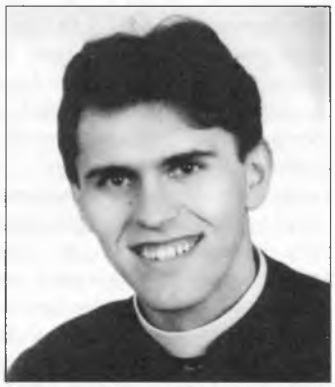

Anton Uhrin
* 27.01.1977 Prešov
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 25.06.2000 Abranovce

Jozef Urvinitka
* 18.04.1973 Lipany
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 05.07.2000 Milpoš

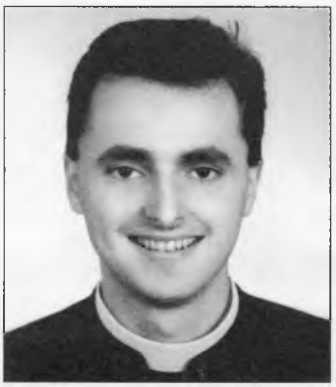

Radoslav Vaco
* 16.12.1976 Humenné
vysv. 17.06.2000 Prešov
prim. 24.06.2000 Medzilaborce

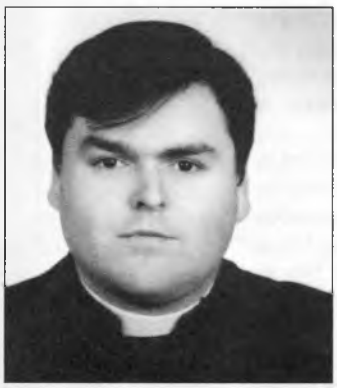

Pavol Vaľko
* 24.04.1976 Bardejov
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 25.06.2000 Andrejová

Slavomír Zahorjan
* 20.02.1977 Stará Ľubovňa
vysv. 18.06.2000 Prešov
prim. 25.06.2000 Kamienka

Patróni nášho zdravia

Slovo patrón bolo vytvorené z latinského pater - otec. Pôvodne sa takto označovali osoby, ktoré brali pod svoju ochranu zverencov či chránencov a zastupovali ich záujmy na verejnosti.

Kresťanstvo svojimi zásadami presne diferencovanej morálky, humánnosti, nezištnej pomoci a zovšeobecňujúcej šľachetnosti, vychádzajúcimi z učenia Ježiša Krista, stanovilo nové kritéria patronátu. Do popredia sa dostáva duchovná pomoc patróna, jeho láska a ochota, vedúca neraz až k sebaobetovaniu. Už v období ranného kresťanstva sa vytvorila skupina ľudí, ktorí aktívne pomáhali blížnym, chorým, raneným. Pripomíname si ich do dnešných čias. V kresťanskej patrológii skúmajúcej život, prácu a význam reprezentantov symbiózy medicíny, lekárstva a kresťanstva, sa na prvom mieste uvádza sv. Lukáš, ktorého apoštol Pavol spomína ako "milovaného lekára" (Kol 4, 14). Svätý Lukáš je autorom štvrtého evanjelia a Skutkov apoštolov. Už od tretieho storočia bol uctievaný ako patrón lekárstva.

Svätý Bazil Veľký v Aténach vyštudoval okrem rétoriky a filozofie nižšiu a vyššiu medicínu a toto vzdelanie sa mu výborne osvedčilo (aj keď lekársku prax nevykonával) v jeho biskupskom úrade i ako cirkevnému učiteľovi.

Svätí Kozma a Damián boli horlivými vyznávačmi Ježišovho učenia a sami sa podieľali na jeho šírení. Vyučili sa lekárskemu umeniu a ich úspechy im vyniesli prívlastok "nebom zoslaní lekári". Nevenovali sa len liečeniu telesných chorôb (za ktoré neprijímali nijaké peniaze), ale pacientom prinášali i duchovnú útechu. Za vlády cisára Diokleciána sa stali obeťou prenasledovania kresťanov a v roku 303 boli mučení a sťatí mečom. Už v 7. stor. sa stali patrónmi ošetrovateľov a neskôr i lekárov.

Mučeníckou smrťou sa skončil aj život lekárov, svätých Pantelejmona a Kyra. Pantelejmon pôsobil ako lekár na cisárskom dvore Maximiliána v Ríme a vďaka silnej viere v Ježiša Krista v jeho mene uzdravil mnoho chorých. Odmietol zrieknuť sa kresťanstva, a preto v roku 305 zahynul mučeníckou smrťou (sťatím hlavy).

Kyr bol lekárom, ktorý zadarmo liečil všetkých, ktorí k nemu prichádzali. Bol obdarený mimoriadnou schopnosťou liečiť duševne chorých. I napriek tomu, že vyliečil chorú dcéru cisára, ten sa mu kvôli jeho kresťanskému presvedčeniu odmenil sťatím hlavy v roku 311. Svätých Pantelejmona a Kyra si ľudia začali posmrtne ctiť a vymodlievať si ich pomoc pri bolestiach hlavy a ochorení nervov. Obaja sa uctievajú ako patróni psychiatrie a neurológie.

Aj napriek tomu, že svätý Sebastián nebol povolaním lekár, ale dôstojník telesnej stráže cisára Diokleciána, bol horlivý kresťan s darom uzdravovať. Odmietol vzdať sa kresťanstva, a preto bol mučený na mučeníckom kole, kde do neho strielali šípmi. Napokon po ďalšom mučení v roku 305 zomrel. V 5. stor. bol vyhlásený za ochrancu proti moru a patróna pri liečbe tejto choroby.

Svätý Anton Veľký, ktorý zomrel v roku 356, prežil značnú čas svojho života ako pustovník na púšti severného Egypta. Vyhladávali ho ľudia posadnutí diablom a ináč chorí, ktorí chceli byť uzdravení. Mnohí si uňho neustále vyprosujú pomoc pri duševných chorobách, kŕčoch a otravách.

Patrónkami a ochrankyňami ľudského zdravia sú aj ženy - mučeníčky. Takou je aj svätá Lucia. Keďže sa ako kresťanka odmietla zrieknuť Ježiša Krista, mučili ju, pričom jej vypichli oči a následne mečom prebodli krk. Stala sa patrónkou oftalmológie a ľudia sa k nej utiekajú pri chorobách očí.

V roku 251 zahynula na Sicílii mučeníckou smrťou svätá Agáta. Už v skorej mladosti sa rozhodla pre doživotné panenstvo, aby čo najviac patrila Kristovi. Po udaní, že je kresťanka, ju väznili a pri mučení jej odrezali prsníky. Už v 5. stor. bola vyhlásená za pomocníčku pri liečení plúcnych neduhov a ochrankyňu pred rakovinou prsníkov.

V súvislosti s názvom nemocnica nemožno obísť staršie pomenovanie - lazaret. Svätý Lazár, ako priateľ Ježiša Krista, bol vzkriesený z mŕtvych. Práve na jeho pamiatku sa útulky pre chorých začali nazývať lazarety.

Duchovná pomoc našich patrónov zdravia, v tom najideálnejšom zmysle svojho pôsobenia pri ochrane zdravia a života, vlieva do veriacich ľudí novú inšpirujúcu vôľu, nádej a obetavosť v duchu učenia Ježiša Krista.

Im všetkým patrí vďaka za vypočutie modlitieb prosiacich a poskytnutú pomoc v ľudskom súžení.

Alexander Nemec

Svätý Bazil a sv. Makrína

Nosíme črty Márie?

Boh svojho Syna zveril Panne Márii. Jej materinskému srdcu zveril výchovu Ježiša ako dieťaťa, mladíka i mládenca. Na všetkom, čo vidíme na Ježišovi ako ľudsky príťažlivé, nežné, sympatické a čo na ňom obdivujeme a túžime nasledovať, má zásluhu aj Panna Mária. Ona vtlačila Ježišovi, svojmu Synovi svoju pečať. Ježiš mal určite aj mnohé telesné črty svojej matky, ale iste mal s ňou spoločných ešte viac duchovných čŕt, ktoré získal jej výchovou.

Mária vtláčala svoje duchovné črty každému, kto je v blízkosti a kto sa ňou nechá formovať. Nebolo to ani inak v prípade sv. Jána apoštola, ktorý si Pannu Máriu po skončení kalvárskej drámy vzal k sebe. Inak to nebude ani s nami, ak Máriu prijmeme za svoju a budeme ju pozorne počúvať, ak na ňu upriamime svoj duchovný zrak, aby skrze ňu prišli k Ježišovi.

Čo nám hovorí Panna Mária, naša Matka a Učitelka? Na svadbe v Káne Galilejskej najprv povedala svojmu Synovi: Nemajú vína! Teda sú v núdzi, chýba im dôvod na radosť, stratili vnútorný pokoj. Aj dnes s citlivosťou matky upozorňuje na potreby svojich detí, oroduje. Potom prichádzala k sluhom. Urobte všetko, čo vám povie! Teda počúvajte ho a dôverujte mu. Aj dnes vlieva nádej a ukazuje cestu.

Svätý Otec Ján Pavol II. hovorí: Svetom, v ktorom žijeme, otriasajú rozličné krízy, medzi ktorými jednou z najnebezpečnejších je strata pravého zmyslu života. Mnoho z našich súčasníkov ho stratilo. Náhradu hľadajú v bezuzdnej spotrebnej horúčke, v omamných jedoch, v alkohole a zmyslovosti. Hľadajú šťastie, ale výsledkom je iba pocit hlbokého smútku, prázdnota srdca a nezriedka i zúfalstvo. V tejto situácii si mnoho ľudí, zvlášť mladých, kladie zásadné otázky: Ako mám žiť, aby som nestratil svoj život? Na akom základe mám budovať, aby som bol naozaj šťastný? Ako mám postupovať v životných situáciách – často zložitých a ťažko riešiteľných – v rodine, v škole, na univerzite, na pracovisku, v kruhu priateľov? Iste aj medzi nami je mnoho tých, čo si takéto otázky kladú. Je samozrejmé, že všetci chceme budovať svoj život na pevnom, spoľahlivom základe, aby sme vedeli obstáť v skúškach, ktoré nikdy nebudú chýbať. To je základ postavený na skale. A tu stojí pred nami Mária, nazaretská panna, pokorná služobnica Pána. Ukazuje nám svojho Syna a hovorí: Urobte všetko, čo vám povie! To je jediný, naozaj správny a šťastný životný plán. A to je jediný zdroj, z ktorého možno čerpať najhlbší zmysel života. To znamená poslúchať Ježiša, ktorý hovorí skrze Svätého Ducha cez naše svedomie. Lebo konať proti svojmu svedomiu je hriechom proti vôli Stvoriteľa, ale aj previnením voči sebe samému, pretože vernosť vlastnému svedomiu znamená vernosť aj svojmu poslaniu – byť človekom. Kto nepočúva hlas svojho svedomia, pre toho sa aj Boh skôr či neskôr odmlčí. Počúvať Božie slovo a dôverovať mu. Vylúčiť zo svojho života každý vedomý a dobrovolný hriech ešte nie je všetko. Nerobiť nič zlé nestačí. Sme povolaní byť dokonalí v láske. Vzorom tejto dokonalosti je Ježiš, akého ho poznáme z Evanjelia. Iste, pokušiteľ sa postará, aby nám nahovoril, že to, čo chce od nás Ježiš cez svoje slovo, je nad naše sily. Nebojme sa! Ježiš prítomný vo svojom slove nám na to, čo od nás žiada, dá i silu. Prosme ho a dôverujme mu! To znamená, urobte, čo vám hovorí ústami Svätého Otca, Ježišovho zástupcu na zemi. Ježiš predvídal všetky zmätky, ktoré počas dejín poznačia ľudskú spoločnosť i jeho Cirkev. Vedel o zmätkoch, spôsobených ľudskou slabosťou, ale aj o tých, ktoré pramenia v ľudskej zlobe. Prežívame obdobie veľkej dezorientácie. Človek už pomaly nevie, komu alebo čomu má veriť. Ako si vybudovať solídny základ, z ktorého by bolo možné vidieť veci čisto, jasne také, aké sú v skutočnosti? Ježiš to predvídal, preto postavil svoju Cirkev na Skale, ktorou je Peter so svojou autoritou. Tento Peter sa dnes volá Ján Pavol II. Sledujeme jeho náuku cez jeho audienčné príhovory, okružné listy v duchu Ježišových slov: Kto vás počúva, mňa počúva a kto vami pohŕda, mnou pohŕda.

Budujeme si k Ježišovi a jeho Matke ozaj dôverný vzťah. Vieme, že Ježiš k nám hovorí cez naše svedomie, skrze Evanjelium, cez udalosti života, cez potreby ľudí a cez Učiteľský úrad Cirkvi. A Panna Mária nás napokon učí aj to, že ak chceme Ježiša dobre počuť a rozumieť mu, musíme k nemu nadobudnúť správny vzťah. To však nie je možné bez modlitby. Ježišovi dobre rozumie len ten, kto sa snaží o modlitbový postoj k nemu. Kto sa modlí, ten sa dozvie, čo Ježiš od neho chce, čo od neho čaká a zároveň dostane aj silu prijať a uskutočniť to, čo mu Ježiš povie.

Ján Závacky

Ježišova stopa

Posledný Ježišov dotyk si naša planéta uchováva už dve tisícročia

KAFARNAUM

Na severozápadnom brehu Genezaretského jazera sa nachádza zvláštny chrám. Stojí na mieste starého mesta Kafarnaum. Toto pomenovanie pochádza z hebrejských slov Kefar Nahum - Dedina Nahumova. Pri vstupe do jeho priestoru návštevníkov očarí množstvo nádherných kvetov obrovských rozmerov. Kafarnaum bol kedysi veľmi významným mestom s vojenskou posádkou a colným úradom. V pokojnom spolužití tu žili Rimania i Židia. Pochádzalo z neho niekolko apoštolov.

V príbytku rybárov - apoštolov Petra a Andreja, kde Ježiš istý čas pôsobil a žil, sa začala neskôr konštituovať jedna z prvých kresťanských obcí. Neskôr tento dom prestavali na byzantský osemuholníkový chrám, nad zvyškami ktorého dnes na pilieroch stojí moderný chrám v tvare lode.

Zbytky tohto mesta boli objavené až v roku 1925 františkánskymi archeológmi. Pravosť nálezu potvrdzujú nápisy s menom sv. Petra a kresťanské symboly, či mince z 1. storočia. História sa dotkla aj mesta Kafarnaum. V 7. storočí prišli Arabi, zrovnali mesto so zemou, čím Kafarnaum úplne zanikol. Prepadol sa do pekla - do zabudnutia.

Interiér chrámu o. františkánov v Kafarnaume

Z byzantského chrámu sa tu nachádza niekolko väčších fragmentov mozaikovej dlážky s krásnymi motívmi. V jeho blízkosti sa nachádza nevšedne nádherná a veľká synagóga zo 4. storočia v bazilikálnom slohu. Je vybudovaná z bieleho vápenca ako kontrast k malým čiernym domčekom a kresťanskému chrámu, vybudovanému z toho istého čierneho bazalcového kameňa. Pýcha nedovolila Židom postaviť jednoduchú svätyňu. Aj touto stavbou chceli dať najavo, že sú viac. Preto biely kameň dovážali až z niekolko desiatok kilometrov vzdialených lomov. Základy tejto stavby však tvoria pozostatky pôvodnej bazalcovej synagógy z čias Ježiša Krista. V synagóge sa medzi krásnymi korintskými stĺpmi našiel jeden s menami dvoch Ježišových učeníkov, bratov Jakuba a Jána Zebedejových, ako aj typické židovské symboly - sedemramenný svietnik a vozík na prenášanie archy zmluvy. V blízkosti týchto vykopávok nachádzame v krásnej prírode ešte niekoľko pozostatkov z bohatších domov - mozaikové dlážky, ozdobné hlavice stĺpov ako míľnik dôležitej rímskej cesty - Via Maris. Nájdeme tu

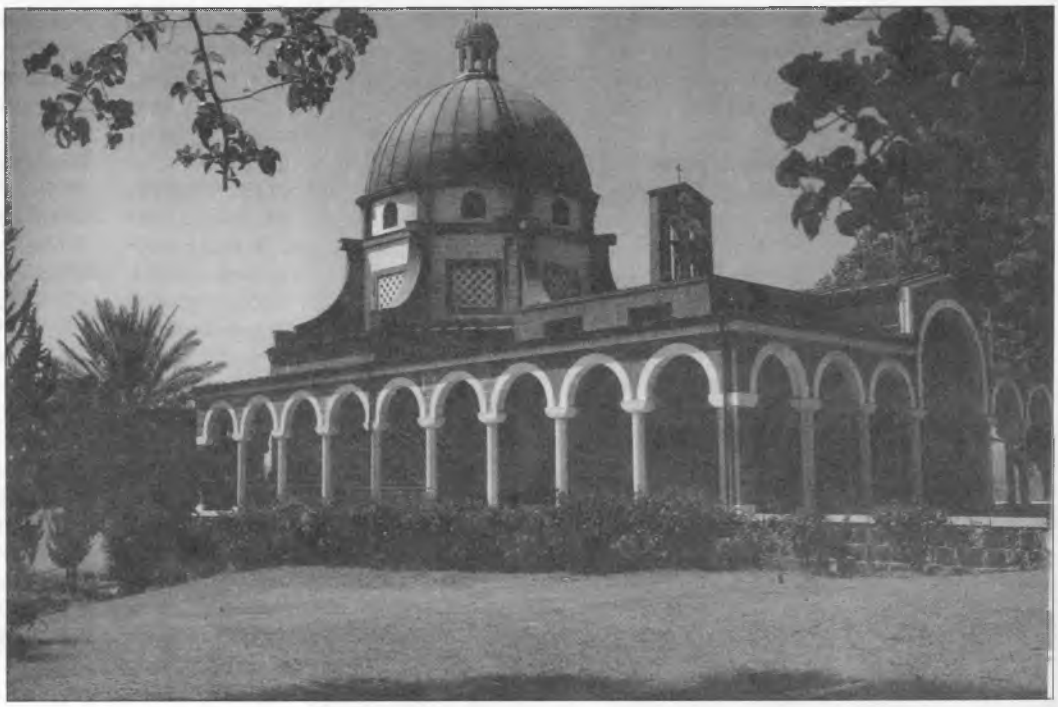

Osemuholníkový chrám na hore blahoslavenstiev v nádhernej záhrade

však aj olivový lis a kamenný mlyn na obilie, čo návštevníkom pripomenie ťažký život tunajšieho obyvateľstva.

HORA BLAHOSLAVENSTIEV

Nad Kafarnaumom sa čnie nevysoká hora, na ktorej Ježiš predniesol svoje blahoslavenstvá. Pôsobivý chrám, postavený františkánmi v roku 1937, bol talianským architektom Antoniom Barluzzim navrhnutý v tvare osemuholníka. Nádherný interiér so zlatou kupolou presvetluje osem okien, na ktorých sa nachádza začiatok každého blahoslavenstva z Matúšovho evanjelia. V centre kupoly je podla byzantskej umeleckej školy znázornené nebo modrým kruhom ako symbolom všadeprítomnosti Boha. Tento chrám navštívil v roku 1964 počas svojej púte aj sv. otec Pavol VI., ktorý tu zanechal svoju štólu. Po obvode chrámu sú postavené arkády, ktoré nielen skrášľujú a umocňujú dojem z tohto chrámu, ale ponúkajú aj krásny výhlad na Galileu a Genezaretské jazero, ktoré leží až 210 metrov pod úrovňou oceánov, je široké 12 km, pričom jeho dĺžka je 21 km. Hĺbka tohto jazera, ktoré pre svoju veľkosť dostalo pomenovanie aj more, je až 45 m. Okolie chrámu je upravené do záhrady, kde sa v tieni nádherných kvetov a niekoľko metrových obrovských fikusov nachádzajú mramorové tabule s textami blahoslavenstiev.

Ak sa náš život bude riadiť Ježišovými slovami vyslovenými na tomto mieste, istotne dosiahneme cieľ, ktorý pre nás Ježiš pripravil.

OLIVOVÁ HORA

Vrchol Olivovej hory, ktorá sa nachádza v blízkosti Jeruzalema tvorí kaplnka v tvare rotundy, ktorú od 13. storočia vlastnia mohamedáni. Tí ju premenili na mešitu. V nej sa nachádza kameň s otlačkom Ježišovej nohy počas jeho výstupu na nebesia. V jej blízkosti sa nachádza ruský pravoslávny chrám Nanebovstúpenia Pána.

Úpätie Olivovej hory, ako aj údolie Cedron pod ňou, je využívané Židmi ako cintorín. Vyzerá ako kamenná púšť. Židia si pamiatku svojich blízkych pripomínajú položením kamienkov na hroby svojich blízkych, ako symbol návratu do zeme.

Na svahoch tejto hory sa nachádza niekolko kresťanských chrámov. Dominikánska kaplnka Dominus Flevit – Pán zaplakal je v tvare slzy na znak plaču Ježiša Krista pri predpovedi zničenia Jeruzalema. Stojí na základoch staršieho chrámu. Jeho zvláštnosťou je, že oltár nezdobí žiadna mozaika, ale presklenné okno, ktorým je vidieť nielen chrámovú horu, ale aj Staré mesto. V jej blízkosti sa nachádza nekropola, kde Židia pochovávali svojich mŕtvych už sto rokov pred Kristom. Na niektorých sarkofágoch sa našli aj kresťanské znaky.

Nájdeme tu aj chrám sv. Štefana Prvomučeníka. Ruský pravoslávny chrám sv. Márie Magdalény so svojimi siedmimi zlatými kupolami dnes už neodmysliteľne patrí ku scenérii tejto hory. Dal ho postaviť ruský cár Alexander III. v roku 1888. Centrálny obraz znázorňuje Máriu Magdalénu pred cisárom Tibériom s červeným vajcom v ruke ako symbolom vzkriesenia. V chráme sa nachádzajú relikvie nielen tejto svätice, ale aj relikvie východných sv. otcov.

Pôvodný byzantský chrám – dnes mešita na Olivovej hore

Pod týmito chrámami nájdeme azda jediné nezmenené miesto v Jeruzaleme – Getsemanskú záhradu. V nej sa nachádza osem prastarých olív, ktorých kmene majú obvod až šesť i viac metrov. Z tohto rozmeru sa vypočítal ich vysoký vek. Sú to mlčanliví svedkovia Kristovej smrteľnej úzkosti.

Bazilika Národov, alebo, ako ju iní nazvali, Bazilika smrtelného strachu, bola postavená za prispenia dvanástich národností v rokoch 1919–1925. Pod jej základmi sa nachádzajú zvyšky stavieb z byzantských a križiackych čias. Artiku priečelia chrámu zdobí mozaika modliaceho sa Krista. Je to jeden z najkrajších chrámov vo Svätej Zemi. Na tomto mieste Ježiš Kristus premohol svoju ľudskú slabosť a strach o život. Túto úzkosť a bolesť navodzuje aj prítmie chrámu, ktoré pôsobí veľmi emotívne. Dominantná mozaika vo svätyni znázorňuje Ježiša Krista v jeho smrteľnej agónii a anjela, ktorý mu prichádza pomôcť. Pred oltárom sa nachádza Skala Smrteľného Strachu, kde Ježišov pot stekal na zem ako kvapky krvi. Je ohradená tŕňovou korunou vyrobenou zo železa, ktorú zdobia vtáky. Dva odliatky predstavujú pelikánov, ktorí sa samoobetovali pre život svojich mláďat. Je to symbol obety Krista. Apsidy tohto chrámu sú zdobené mozaikami zajatia Krista a Judášovej zrady.

V blízkosti tohto chrámu v údolí Cedron sa nachádza hrob Panny Márie, upravený križiakmi. Existuje mnoho hrobov Panny Márie a dnes sa presne nevie, kde bola Panna Mária pochovaná. Tento si však uctievali nielen kresťanské ženy, ale aj mohamedánky. Vďaka tejto úcte nebol zborený ani v 12. storočí za čias sultána Saladina. Jeho priestory zdobí nespočetné množstvo lámp a lampád, ako aj svätých ikón Panny Márie. Pôvodný hrob je, tak ako hrob jej Syna, obtesaný a včlenený do omnoho väčších priestorov. V tomto zaujímavom chrámovom priestore nájdeme nielen oltáre rodičov Panny Márie Joachima a Anny, ale aj hrobku kráľovnej križiakov Melisandry.

Juraj Gradoš

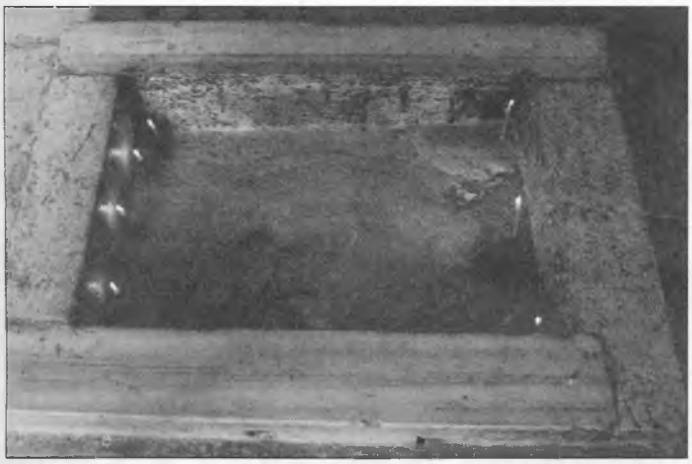

Skala, kde podľa tradície Ježiš zanechal otlačok svojej nohy pri nanebovstúpení

Božia pomoc je stále s nami

Základný výchovný cieľ gréckokatolíckej školy je zameraný na udržiavanie a šírenie cyrilometodejskej byzantskej tradície medzi študentami

Naše gréckokatolícke gymnázium sv. Jána Krstitel v Trebišove začalo svoju činnosť 1. septembra 1995. Zo štyroch rokoch doterajšej existencie sme chceli v našom regióne ukázať našu opodstatnenosť a oprávnenosť fungovania. Potvrdzuje to veľká spokojnosť žiakov i rodičov s naším výchovným a vzdelávacím pôsobením. Krédom našej školy je menej triumfalizmu, viac pokory. Naši žiaci na rozdiel od svojich rovesníkov na iných typoch stredných škôl žijú v prostredí preniknutom láskou a porozumením podľa vzoru nášho učitela Ježiša Krista. Srdcom školy je školská kaplnka, ktorú žiaci a učitelia denne navštevujú a duchovne využívajú.

Základný výchovný cieľ gréckokatolíckej školy je zameraný na udržiavanie a šírenie cyrilometodejskej byzantskej tradície medzi študentami školy. Sakrálny program školy v Jubilejnom roku 2000 má rozpracované duchovné aktivity a podujatia pre žiakov a pedagógov: jeho tvorcom a garantom sú sestry sv. Bazila Velkého, ktoré v škole vyučujú a starajú sa o duchovnú stránku chodu školy. Nezabudnutelné dojmy u našich študentov zanechávajú každoročné sakrálno-formačné púte do večného mesta Ríma a audiencie u Svätého Otca Jána Pavla II.

V škole aktívne pôsobia spevácke zbory: miešaný spevácky zbor a skupina Chaldea. Spev je tá najkrajšia modlitba, ktorou môžeme oslavovať Pána. To je krédo členov speváckeho zboru. Žiadna akcia v škole i mimo nej sa nezaobíde bez ich účinkovania. Úspešne reprezentujú školu v súťažiach regionálneho i celoslovenského charakteru. Aj mimoškolská záujmová činnosť je rôznorodá. Každý môže rozvíjať svoje dary v oblasti, ktorá ho najviac zaujíma. Naši študenti dosiahli niektoré úspechy v literárnych súťažiach najmä v oblasti duchovnej poézie, v SOČ, v olympiádach cudzích jazykov a programátorskej súťaži. Škola má družobné bratské zmluvy s cirkevnými školami v iných štátoch (USA, Izrael, Maďarsko, Juhoslávia), z ktorých preberá novosti a skúsenosti a využíva ich vo vlastnej práci. Doteraz šiesti naši študenti absolvovali ročné študijné pobyty v cirkevných školách v zahraničí, najmä v USA.

Časopis LÝRA DUŠE, ktorý v škole vychádza je zborníkom literárnych prác pre študentov školy. Sú v ňom publikované najlepšie práce žiakov spolu s ich ilustráciami. Vychádza dvakrát v roku k Vianociam a Veľkej noci. Naša škola je alternatívna ekumenická, otvorená pre všetkých. Duch školy je od školy stagnácie k škole progresu. Ciele pre školu na ďalšie obdobie: prioritou je príprava študentov na vysokoškolské štúdium s orientáciou na cirkevné vysoké školy, školy charitatívneho charakteru a rehoľného spoločenstva.

Budúcnosť školy je v pokračovaní v humanizačných snahách, ktorých základným atribútom je a bude akceptácia žiaka vzájomná tolerancia žiakov. Iba tak sa nám podarí naplniť náš preventívny výchovný systém sv. D. Bosca spočiatku viac vychovávať, až potom učiť. O tom nám v budúcnosti pôjde.

J. Bodnár

Človek so zaviazanými očami

Situácia Ježišových učeníkov pred Veľkým piatkom bola bezútešná. Ich srdcia zovreté úzkosťou o Krista i seba samých. Ich oči dosial stále zvyknuté na Ježišovu telesnú prítomnosť sa ešte nenaučili vidieť Božieho Syna zrakom viery. I preto boli bezradní a plní neistoty. Kristus ich teší - odchádza, ale len preto, aby im pripravil miesto u Otca. Pravda, kým sa to s konečnou platnosťou stalo, prežili zrútenie všetkých istôt, na ktoré sa spoliehali. Ale potom zažili i radostnú skúsenosť so vzkriesením.

Ježiš je cesta, ktorá nás vedie k Otcovi. Kto žije v spojení s ním, dosahuje už tu na zemi cieľ svojho života, totiž večnosť. Kto verí v Ježiša ako v pravdu, ten vidí viac, ako mu môže sprostredkovať telesný zrak.

Akú útechu z toho môžeme vykresať my, kresťania tzv. modernej doby? Prežívame strach a situácie, ktoré nás robia neistými a bezradnými. Technická revolúcia zmenila svet. Človek ovláda prírodu ako nikdy predtým. Získal takú obrovskú moc nad hmotou, že preniká do kozmického priestoru a vyrobil zbrane, ktoré môžu zničiť celé svetadiely. A v tom je tragédia moderného človeka. Čím viac nadobúda vládu nad hmotou, tým viac stráca vládu nad sebou. Opojenie hmotou ho priviedlo do situácie vodiča, ktorý v rýchlej jazde nezvládne auto. Koniec je jasný: neovládateľný stroj ho zabije. Modernému človeku sa hmota vymkla z rúk. Stroje mu dávajú mnoho voľného času, ale nevie si s ním poradiť. Čakal od vedy pomoc vo všetkých životných situáciách. Veda však nedokázala vyrobiť tabletu, ktorá by zabránila jeho duševným stresom.

Pred jedným zo Štrasburbských kostolov stojí socha človeka so zaviazanými očami. A toto je aj obraz mnohých dnešných "moderných" ľudí. Hmota im zaslepila oči. Treba teda strhnúť z očí pásku a povedať si spasiteľnú pravdu: Ak chceš zostať človekom, musíš to nižšie v sebe podriadiť tomu vyššiemu, totiž duchu.

Kto chce byť slobodným človekom, u toho musí byť na prvom mieste duch nie telo. A to dokáže len vtedy, keď podriadi svojho ducha Bohu. "Bez Boha niet človeka" povedal Tolstoj. A kde nájdeme Boha? V hlbinách našich srdc.

Aby technika pomáhala človeku žiť plnšie a nevyhládzala ho zo zeme, treba človeka vrátiť ku Kristovi. Len v ňom je cesta, pravda, život: cesta, po ktorej sa dá kráčať, pravda, ktorá dáva slobodu a život, ktorý prináša radosť a večný pokoj.

Toto je naša útecha. Kristus, v ktorého sme uverili, ide s nami a to skutočnejšie a opravdivejšie, ako keď viditeľne doprevádzal svojich učeníkov na zemi. S Kristom už tu na zemi prežívame večný život, svoju smrť, ale i svoje vzkriesenie, svoju budúcnosť.

Marek Pribula

Ladomirova

Obec leží v severnej časti Nízkych Beskýd, v údolí potoka Ladomírka, vo výške okolo 265 m nad morom.

Najstaršia písomná správa o Ladomirovej (Ladomerwagasa), okres Svidník, je z roku 1414. Dedina vznikla v druhej polovici 14. storočia, možno aj skôr, na trase krajinskej cesty z Uhorska do Poľska a Halíča. Tadiaľ však viedla aj praveká jantárová cesta. Podľa prof. F. Uličného boli v Ladomirovej už v roku 1600 cerkov, fara, ba aj škola. Mýtnica a kaštieľ tu stáli už v 15. storočí.

Názov dediny vznikol podľa osobného mena prvého šoltýsa Vladimíra. V kanonickej vizitácii z roku 1757 sa uvádza miestny paroch Ján Sarakun a v súpise z roku 1788 je uvedený paroch Štefan Zachariáš.

Ladomirová je dodnes sídlom starobylej gréckokatolíckej farnosti. Spravuje ju otec Mgr. Vladimír Hriňák. Matriky z rokov 1793-1829-1923 (1949) sú teraz uložené v ŠOBA v Prešove. Podľa schematizmu z roku 1948 boli v Ladomirovej aj matriky od roku 1778. Pravdepodobne sa stratili, alebo boli po akcii P v roku 1950 zničené.

Drevený gréckokatolícky chrám sv. Michala archanjela pochádza z roku 1742. Vedľa sa nachádza cintorín so zaujímavými kamennými, drevenými a kovovými krížmi. Chrám bol kedysi obohnaný drevenou a prútenou ohradou so vstupnou bránou. Časť zachovanej drevenej zrubovej ošindlovanej ohrady so zaujímavou bránkou a dominujúcou vežou sú harmonicky zosúladené. Na juhozápadnej strane stojí pri chráme samostatná zvonica stĺpikovej konštrukcie s došteným opláštením. Objekt chrámu predstavuje zrubovú stavbu trojpriestorovo členenú. Dve časti sú centrálne chápané a sú kryté drevenou kupolou. Priestor pod vežou s rovným stropom je rozšírený z troch strán otvorenou dvojitou podstrešnou chodbičkou. Postupne sa architektonicky zvýrazňuje osamostatnenie vysokej veže s "domčekom". Priestor za ňou má kupolovite stupňovitú strechu, zakončenú barokovými baňami.

Chrám bol opravovaný krátko po vojne v roku 1946. V roku 1957 bol poškodený búrkou, a tak v roku 1958 nasledovali opäť opravy. Neskôr boli prevedené vonkajšie nátery a úpravy vonkajšieho vzhľadu. V rokoch 1998-1999 bola zreštaurovaná časť ikonostasu.

Ikonostas pochádza z čias stavby chrámu, z prvej polovice 18. storočia. Za ním stojací hlavný oltár so stĺpovou architektúrou a centrálnym obrazom Milosrdnej Panny Márie (začiatok 18. stor.) má duté stĺpy, obtočené viničom. Podobne je riešený bočný oltár s obrazom Piety. Pochádza z čias stavby chrámu. Pod vežou sú dve závesné ikony z 18. storočia. Ďalšie dve ikony zo 17. storočia sú vo vlastníctve Šarišského múzea v Bardejove. Ešte v roku 1968 boli v chráme štyri barokové svietniky. Podľa V. Grešlíka, CSc. (Nove žytťa č. 41-42/89) v roku 1998 tu boli len dva.

Ikony na ikonostase pochádzajú od rôznych autorov. Kristus Pantokrator v miestnom rade nie je štylizovaný ako prísny Sudca, ale ako dobroprajný radca, ktorého sa spravodliví nemusia báť. Drapérie na jeho odeve sledujú líniu tela. Ikona Bohorodičky s korunou vzbudzuje pocity duchovného, nadzemského sveta. Chrámová ikona patróna sv. Michala archanjela z konca 17. storočia je z okruhu diel známych tzv. rybotických majstrov. V pozadí figúry vidno mestskú architektúru. Analogické ikony sú aj v iných drevených cerkvách, čo potvrdzuje ich obľúbenosť medzi našimi predkami v tomto období. V miestnom rade na mieste ikony sv. Mikuláša je sekundárne ikona Krista Pantokratora z prvej polovice 18. storočia, vyhotovená schematicky. Ikony v rade cyklu sviatkov očarúvajú jednoduchosťou. Na Poslednej večeri v strede je až 13 učeníkov s Kristom. V rade Deésis je Kristus ako velkňaz s otvoreným evanjeliom. Ikona je podobná Kristovi Pantokratorovi v miestnom rade. Apoštoli tu okrem cyrilských nápisov majú aj svoje atribúty (napríklad Andrejský kríž v tvare X). Štvrtý rad prorokov na ikonostase, podobne ako rad apoštolov, má tiež ikony iba zo severnej strany.

Ikony na ikonostase tohto chrámu sú vyhotovené v štýle typickom aj pre okolie Ladomirovej začiatku 18. storočia (Dobroslava, Nižná Pisaná).

Andrej Kaputa

Biblické mená

Meno má v biblickom myslení väčší význam ako v našom ponímaní. Zväčša obsahuje symboliku, odkaz na udalosť či poslanie. Podľa svojej gramatickej formy sa osobné mená rozpadajú na dve skupiny: slovné (označovacie) mená a mená vetné.

1. slovné mená sa tvoria z jedného slova, napríklad Debora = včela, Jonáš = holub, Támar = palma, Sára = kňažna, Zuzana = ľalia, Ageus = narodený vo sviatok a pod.

2. vetné mená sú oveľa častejšie. Pôvodne to boli slová, vyslovené pri narodení dieťaťa. Napríklad Ruben (hebrejské re´ú ben = Hľaďte, syn! /Gn 29,32 k tomu uvádza ľudovú etymológiu/)

Pri vetných menách ide väčšinou o výroky o Bohu, o velebenie, vďaku, prosbu či vyznanie dôvery. Keď v týchto výrokoch stojí meno Jahve na začiatku, objavuje sa v mene v podobe jó-; ak stojí na konci výroku, dostáva podobu -jáš, alebo -jahu.

Tak napríklad: "Jahve je otec" = Joab alebo Abijáš, "Jahve je Boh" = Joel alebo Elijáš, "Jahve dal" = Jonatan alebo Netanjáš (k čomu existuje skrátená forma Nátan).

Na mieste mena Jahve sa môžu objaviť aj iné slová, napríklad Ab (Otec) či Él (Boh): Natanael (Boh dal), Daniel (Boh je sudca), Abímelek (Otec je kráľ).

Bábika

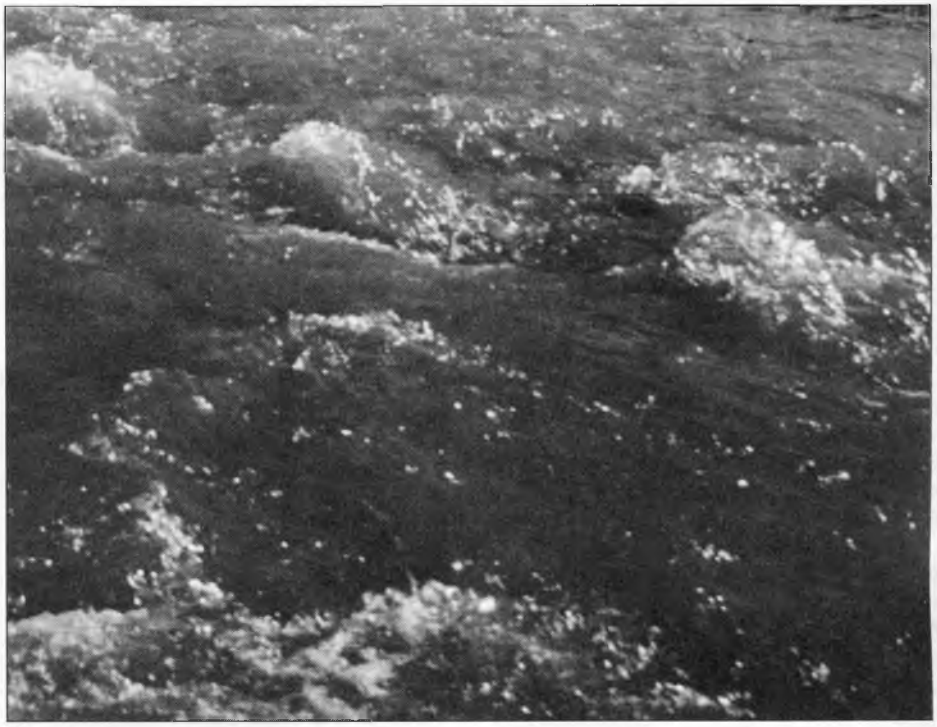

Bola jedna bábika, s ktorou sa deti veľmi často hrali. Až si bábika jedného dňa povedala: "DOSŤ! Ja už nechcem, aby si so mnou deti robili, čo chcú. Chcem byť slobodá." A tak večer, keď deti zaspali, zoskočila z poličky. Dievča sa na chvílu zobudilo, bábika sa rýchlo ukryla za stolík. "Ešte že ma nezbadala!" A keď znovu každý spal, opatrne vyšla z izby a zišla dole schodmi. Mala velké šťastie, pretože vchodové dvere boli odchýlené, a tak tichúčko prekĺzla von. Prebehla dvorom a škárou v plote sa dostala na "slobodu". "Tááák, teraz si konečne môžem robiť, čo chcem." A tak sa bábika vybrala do sveta. Všetko bolo pre ňu úplne nové. Veď doteraz poznala iba detskú izbu. Zľakla sa teda, keď pred sebou uvidela obrovské pole obilia. Lenže nechcela ukázať, že sa bojí. Zložila si ruky do boka a odvážne sa spýtala: "A ty si kto?"

"Ja som pšenica."

"Aha..... A načo si?"

"Vieš, milá bábika, keď vyrastiem a dozrejem, ľudia ma zožnú, vymlátia, pomelú a z múky napečú chlebík. Zaženiem tak ľuďom hlad."

Bábika vôbec nerozumela, čo je to chlebík. Ona nebola živá. Nevedela, čo je to hlad. Ale nechcela vyzerať hlúpo, a tak znovu povedala: "Aha..." A pobrala sa ďalej. Až prišla k velikánskej hore. Velmi sa jej zlakla. Čosi také nikdy nevidela. A tak sa znovu pýta: "Kto si?"

"Ja som les a rastie vo mne vela stromov."

"Aha... a načo si?"

"Keď je zima, ľudia prídu, zotnú tie stromy, a rozložia si doma ohník. Prinášam tak teplo do ich domovov."

Kedže bábika nebola živá, nevedela, čo je to zima a teplo. Vôbec nerozumela načo to ten les vlastne je. Ale aj tak múdro poznamenala: "Aha..." a pobrala sa ďalej.

Keď prešla horou a kráčala po pobreží, začula príjemný šum. Jedna vlna prišla až k nej, trochu ju ošpliechala a znovu cúvla. Bábika odskočila, vyšla na kameň. Čudovala sa predtým nad pšenicou i nad lesom, ale o čomsi takom nikdy ani nesnívala.

"Kto si?" spýtala sa.

Jedna vlna prišla až ku kameňu, na ktorom stála, jemne doň narazila a odišla. Avšak bábike nikto neodpovedal.

"Kto si?" spýtala sa znovu. Ale znovu žiadna odpoveď.

"Tak mi povedz aspoň načo si?"

Vlny zašumeli a bábika začula jemný hlas: "Vstúp do mňa a uvidíš."

"Nie, nie. Ja ti neverím. Ty by si mi iste ublížilo. Pozri, čo si urobilo s mojimi šatami. Ja sa ťa bojím."

Hlas viac nenaliehal. Len vlnky jedna za druhou prichádzali čoraz častejšie k bábike. Predvádzali pred ňou svoje umenie, šumeli, zdobili sa krásnou penou, leskli sa v slnečných lúčoch tými najkrajšími farbami. Po čase sa to bábike zapáčilo. Prestala sa báť. Urobila jeden krok, druhý, tretí, ... desiaty .....stý...

Lenže bábika nebola umelá, nebola ani z dreva. Bola z cukru. A tak sa začala pomaly rozpúšťať. Keď už bola ďaleko a na hladine bolo vidno iba malý cukrový fliačik, ozval sa tichý hlas: "More, už viem, kto si. Už som tebou."

Pri koľkých rozhovoroch sme našim blížnym pritakávali ako táto bábika. Nerozumeli sme im. Ich problémy nám boli úplne cudzie. Až keď sa ponoríme do srdca toho druhého, až keď sa vžijeme do jeho situácie, pochopíme ho. Iba keď sa naše predstavy rozplynú v Božej láske, pocíti ju každý okolo nás.

Prekonať sám seba

Po niekoľkých hodinách čakania a vyšetrení u lekára som sa cestou do školy zastavila na stanici kúpiť si miestenku. Keď som si ju kúpil, tešiac sa na dobrý obed som s lístkom v ruke čakal na autobus. Tu sa mi prihovorila, mne nesympatická, žena. Nemala žiadne tašky, ba ani kabát. Chcela vedieť ako sa dostane na cestu smerom na Brno. Autobusom, ale akým to neviem. odpovedal som. Nemala lístok, tak som jej dal svoj a mysliac si, že som urobil niečo dobré, išiel som do školy.

Ale čo nevidím. Na nasledujúcej zastávke stretávam tú istú ženu. Čakala na správny autobus. Tentokrát sme sa dali do dlhšieho rozhovoru, v ktorom som sa dozvedel, že všetky veci jej niekto ukradol. Bola aj na Polícii, kde všetko zapísali, ale ako má ísť domov, to nevedeli. Vtom prišiel autobus. Nastúpil som a vzďaľujúc sa, videl som ešte túto bezradne stojacu ženu. Zrazu sa vo mne ozval hlas: Toto je tá tvoja láska? Takto miluješ v blížnom Ježiša, ktorý je opustený a potrebuje tvoju pomoc?

Ďalej som už nevládal. Na najbližšej zastávke som vystúpil a bežal naspäť. Spolu s tou ženou sme išli na stanicu. Tu som jej kúpil lístok a miestenku na najbližší rýchlik do Brna. Keďže bola po toľkom čase hladná, dal som jej 20 korún na jedlo.

Nechápala, prečo som to urobil, ale bola veľmi šťastná. Na otázku - kedy mi to vráti, som už neodpovedal. Rozlúčili sme sa a plný radosti, že som dokázal prekonať sám seba, som pokračoval v ceste. Už nie autobusom, ale peši, pretože ja som už žiadne peniaze nemal.

Ján

BIBLIA - ako ju poznáš?

Ó, prepáčte... Nechcel som rozvíriť toľko prachu, len som bol zvedavý, kto sa to ukrýva pod takým hrubým sivým závojom.

Ukrýva? Čo to hovoríte? Ja že sa skrývam? To by bolo smutné. Lebo ja chcem, aby ma ľudia čítali, nechcem ležať pod vrstvou prachu. Veď som predsa BIBLIA.

Biblia? - Aha! To má na mňa spraviť nejaký dojem? Dnes je predsa kníh ako morského piesku. Čo je na Vás také zvláštne? Pravda - pôsobíte celkom dobrým dojmom. Solídny výtlačok v jednom zväzku. Kvalitný papier. Len ten Váš objem... moment, počkajte - čože? Takmer tisíc strán? Kto to toľko píše?

Viete, ja som vlastne celá knižnica. Hovorí o tom už môj názov, ktorý pochádza z gréckeho slova a znamená "knihy". Som zbierkou 69 kníh a tie boli napísané v priebehu 1 500 rokov. Písali ich králi a kňazi, vzdelaní ľudia, ale aj jednoduchí rybári a remeselníci.

Tak moment, teraz pomaly a po poriadku! Vysvetlite mi, prosím, ako sa mohlo toľko kníh od rôznych autorov a z rôznych časových období dostať do jednej jedinej knihy? To musí byť pekný zmätok!

Konečne sa dostávame k môjmu obsahu! Prečo mohlo byť týchto 69 kníh zjednotených v jedinom zväzku? Pretože majú všetky jeden námet: Božie dejiny človeka. Ten, kto mňa - Bibliu - číta, ten sa dozvie, kto je Boh. Alebo lepšie: aký je Boh, ako jedná s človekom a čo od neho očakáva. Dáva mu poznať, prečo žije a aký je jeho životný ciel. Ale aj to, prečo je vnútorne nevyrovnaný a nespokojný. Nože otvorte moje prvé stránky! Vidíte, aj ja mám najprv obsah, tak isto ako iné knihy. Z obsahu vidno, že moja knižnica má dve oddelenia. Prvé sa volá "Starý zákon", druhé "Nový zákon". Starý zákon hovorí o stvorení sveta. Ani vesmír, ani človek nevznikol náhodou, ale stvoril ich Boh. On dal človeku jedinečnú úlohu. Poveril ho, aby v Jeho zastúpení ochraňoval ostatné stvorenie na zemi. Lenže človek sa neuspokojil s úlohou zástupcu. Chcel sa stať sám tým prvým. Odlúčil sa od Boha - to však prinieslo hrozné dôsledky pre neho samého a aj pre celé stvorenie. Z ochrancu prostredia sa stal jeho ničiteľ.

Myslíte si, že problémy, ktoré ľuďom prerastajú cez hlavu, ako napríklad devastácia prírody, sú toho dôsledkom? Aj o tom hovorí Biblia?

Samozrejme. V mojich knihách sa môžete dočítať, kde a aké sú korene tejto skutočnosti. Dám Vám tiež odpoveď na otázku, čo sa vlastne s človekom stalo. Prečo je stvorením, ktoré dokáže na jednej strane konať veľkolepé veci a na druhej strane je schopné brutality a zla. Našťastie Starý zákon nezostáva len pri tejto analýze, ale ukazuje, ako sa Boh vždy znova a znova snažil nadviazať s človekom kontakt. Neustále ho vyzýval, aby sa k nemu vrátil. Vyvolil si izraelský národ, aby v ňom priniesol celému ľudstvu zvesť o vyslobodení. Nakoniec - a o tom sa hovorí v druhej časti, v Novom zákone - Boh sám prichádza v osobe Ježiša Krista na túto zem. V Ježišovi nám Boh ukazuje, ako si vlastne život človeka predstavuje. A ešte viac. Boh rieši aj problém viny človeka. Vo svojej láske sa postaral o to, aby prerušené vzťahy medzi Ním a človekom boli opäť obnovené - v osobe Ježiša Krista.

No dobre. Vysvetlenia, ktoré ste uviedli, vyzerajú nádejne. Ale predsa, keď týchto 69 kníh písalo toľko rôznych ľudí a v takom veľkom časovom rozmedzí, nemôžu nikdy dôjsť k jednotnému záveru.

Na začiatku ste sa pýtali, či som niečo zvláštne. Nechcem byť neskromná, ale teraz Vás musím uistiť: áno, som! Nie pre moje rozmery, či kvalitu papiera, ale pre môj obsah. Pozrite sa, všetci, ktorí ma čítali, si všimli, že tvorím jednotný a obsahovo súvislý celok, aj napriek veľkému počtu autorov. A že som, hoci veľmi stará, predsa stále aktuálna.

Ako to možno vysvetliť?

Len tým, že sám Boh stál za tými, ktorí ma písali. Postaral sa o to, aby Jeho posolstvo odovzdali ďalej. Lebo všetci ľudia, na všetkých miestach zeme ho musia počuť, aby sa vrátili znova do Božej prítomnosti - do úzkeho spojenia so svojím Stvoriteľom.

Rozumel som Vám správne? Vašou úlohou je priviesť človeka opäť k Bohu?

Presne tak. Sú ľudia, ktorí ma čítajú ako knihu dejepisu. Podávam síce správy o mnohých dejinných udalostiach, ale to nie je všetko. Iní ma čítajú ako návod na život s vysokou morálkou. Naozaj ponúkam solídne základy vzorného života. Ale som predsa niečo viac, omnoho viac ako nejaká dejeprava, či zbierka dobrých pravidiel a zákonov. Vo mne a prostredníctvom mňa hovorí Boh k človeku - chce človeka obdarovať, chce ho povolať do svojej prítomnosti, do úzkeho spojenia. Teraz mi už rozumiete, keď považujem za ľudskú tragédiu, ak sa na mne tvorí hrubá vrstva prachu?

Biblia

V prvom rade to znamená knihu (z gréckeho byblos). Toto grécke pomenovanie bolo však odvodené od fenického (libanonského) mesta Byblos, ktoré bolo významným centrom pre obchod z papyrusom, n ktorý sa písali knihy.

V histórii písma toto mesto spolu s ďalšími mestami Fenície zohralo významnú úlohu pri prechode z slabičného na hláskové písmo (dnešná abeceda).

Bibia nie je historickou knihou, aj keď jej historická hodnota je veľká - je knihou každodenného života - živého slova - posolstvom Ježiša Krista.

Príbeh alkoholika

Pane, verím ti

Kežmarok, detstvo, šiesti súrodenci, mama... to všetko vyvoláva v mojich predstavách pocit, ktorý som neskôr márne hľadal a dodnes len pomaly nachádzam – pocit istoty domova.

Samozrejme, aj ja som túžil po šťastnom živote. Ale šťastie to bolo pre mňa len jedno – sloboda robiť si, čo chcem. A tak som odišiel z banníckeho učilišťa ešte pred jeho ukončením. V tom čase musel pracovať každý. Zamestnal som sa teda na okresnej správe ciest. Vôbec som vtedy nemyslel na to, ako a prečo žijem, nevedel som ani, čo hľadám, po čom skutočne túžim. Keď ma však v roku 1989 odsúdili na 3,5 roka väzenia, bolo to nespravodlivé. Nebol som vinný. Život ma sklamal. Keď neskôr prezident vyhlásil amnestiu, vôbec som nedúfal. A predsa... Po roku a pol som sa dostal na slobodu a mohol sa dokonca vrátiť do pôvodného zamestnania. Vtedy som veril, že začnem odznova. Myslel som si, že už nemôžem prežiť nič horšie ako posledné dva roky. Veľmi som sa však mýlil. V práci ma kolegovia opäť prijali medzi seba. Trávil som s nimi čoraz viac času aj mimo zamestnania. Samozrejme, pri pohárikú. A s tým som sa spriatelil asi najviac. Bol to však veľmi náročný kamarát. Stál ma stále viac a viac peňazí. Výplata nestačila. K tomu prišli nedorozumenia s prenajímateľom bytov. A keďže som nemal na nájomné, čoskoro som ostal bez strechy nad hlavou a neskôr i bez práce.

Prečo som pil? V alkohole som videl riešenie všetkých problémov a hlavne možnosť zabudnúť na starosti. Keby som nepil, neustále by som myslel na vlastné zlyhanie. Na to, ako veľmi som klesol. Čím viac som pil, tým viac ma to trápilo, a tak som znovu pil ešte viac, aby som na to nemyslel. Časom prišli aj zdravotné problémy a lekár mi bez okolkov oznámil, že mi ostáva maximálne pol roka života. Ľudia ma buď lutovali, alebo mnou opovrhovali. Zdalo sa, že z tejto situácie niet východisko. Našla ho však bytosť, ktorá ma nikdy neprestala milovať – moja mama. Navrhla mi, aby som odišiel do Žakoviec, liečiť svoju závislosť. Tamojší farár ma neprijal najsrdečnejšie. Vedel veľmi dobre aký som. Len prosby mojej mamy a môj sľub, že sa alkoholu viac nedotknem, ho viedli k tomu, aby ma prijal. Bol som hneď zaradený do skupiny pracovnej terapie. Prvé dva týždne boli asi najhoršie. Zúfalo som bojoval sám so sebou. Možností nebolo veľa: Buď prestanem piť, alebo budem pokračovať. Ale v tom prípade... vedel som kde skončím. Skoro vôbec som nespal. Po dvoch týždňoch som pocítil silu bojovať. Mal som zrazu obrovskú chuť zmeniť sa. Chcel som sa konečne stať normálnym človekom, túžil som, aby si ma ľudia vážili a nepohŕdali mnou. Rozmýšľal som s čím začať. Menil som svoj vulgárny slovník. Snažil som sa neodsudzovať iných ľudí, nekritizovať všetkých, ale prijímať ich. Veď aj ja som chcel, aby mňa prijímali takého, aký som a pomáhali mi meniť sa k lepšiemu. Vtedy som sa spoznal s kamarátom, ktorý mi navrhol chodiť s ním do kostola. Začiatky boli ťažké. Ľudia poznali moju minulosť. Stretol som sa s nadávkami, výsmechom. Touto cestou musí prejsť asi každý. Veľmi som túžil po sv. prijímaní, a tak som sa začal veľmi dôkladne pripravovať na generálnu sv. spoveď. Po nej som mal úžasný pocit. Čosi také som počas mojej "pijackej kariéry" nikdy nezažil. Všetko som zrazu začal brať vážne. Chcel som sa o Bohu dozvedieť čo najviac. Chcel som mu veriť, spoliehať sa naňho úplne. Ale ešte vždy som pochyboval. Celé úsilie som pripisoval viac sebe ako Bohu. Videl som, ako sa môj život zrazu mení a čakal som od okolia pochvalu. Neprichádzala. A vtedy som sa znovu opil. Boh mi ukázal, aké je moje úsilie pochybné. Chcel, aby som veril jemu, nie sebe. Išiel som na faru a priznal sa. Keďže som sklamal, stratil som dôveru a tamojší farár mi doporučil protialkoholické liečenie. Nasledovalo protialkoholické liečenie. Po návrate som sa cítil ako znovuzrodený. Prestal som byť nervózny a nepokojný. Spoznal som ľudskú slabosť, našu závislosť na Božej láske. To ma urobilo vnímavejším k ostatným, k ich trápeniam, tolerantnejším k ich "pokleskom". Postupne mizli vulgárne slová z mojich úst, strácali sa staré zlozvyky, hriechy. Zo dňa na deň silnela moja vďačnosť: Aké úžasné je Božie riadenie!

Po čase som odišiel pracovať do cirkusu. Všetci okolo mňa pili. Bál som sa svojej slabosti. Veľmi som vtedy prosil Boha o pomoc a silu. Vydržal som. Potom som odišiel na posilňovaciu kúru do Prešova. Po jej absolvovaní ma však čakala neistota. Kam ísť? Ak je toto všetko Božie riadenie, On sa postará. Úplne som sa zveril do Jeho rúk. Asi o týždeň prišla pani z Charity a ponúkla volné miesto. Tešil som sa a váhal zároveň. Pretože medzitým som mal telefonát zo Žakoviec, v ktorom mi farár ponúkal možnosť návratu. Po príchode do prešovskej Charity sa pochybnosti rozplynuli. Hoci som bol úplne bez peňazí, Boh sa postaral aj o zaplatenie nevyhnutných poplatkov. Pravidelne pristupujem k sviatosti zmierenia a snažím sa čo najčastejšie byť prítomný na sv. liturgii a prijímať sv. Eucharistiu. Boh naplňa moje srdce neuveriteľným pokojom, dáva mi silu prijímať pravdu o sebe od iných, aj keď je nepríjemná. Ale Boh je Pravda a je aj Láska. On sa neustále stará o svoje deti. Sám by som nikdy nemal silu zmeniť sa, bojovať proti zlu vo mne. Sám by som nemal silu ani svedčiť o ňom. Svedčiť, aké veľké veci robí pre tých, ktorí mu dôverujú.

Peter

Melchiti v Kanade

Melchitská gréckokatolícka cirkev je jedna z ôsmich cirkví východného obradu Kanady a je organickou súčasťou katolíckej cirkvi. Melkiti byzantského či gréckeho obradu pochádzajú z Blízkeho Východu. Ich začiatky siahajú až do obdobia začiatku kresťanstva. Keďže zemepisne a cirkevnoprávne žili v oblasti Carihradu (Byzantium), zaviedli a zachovali aj liturgiu sv. Jána Zlatoústeho. Dnes teda pod Melkitmi rozumieme tých východných katolíkov, ktorí zachovávajú byzantsko-grécku tradíciu v bohoslužbách, teológii a v duchovnom živote.

Samotné slovo "Melchit" pochádza zo semitských slov "melk o" alebo "melek", čo znamená "kráľ". Kráľom v tomto prípade bol Byzantský cisár, ktorý podporoval učenie cirkevného snemu v Chalcedone z roku 451. Na Blízkom Východe ich poznajú pod menom "Room Katuleek". Oponentov snemu volali "Malich iyeen". Predstaviteľom, hlavou tejto cirkvi, je patriarcha Antiochie a celého Východu, Alexandrie a Jeruzalema - Maximos V. Sídli v sýrskom Damasku. Kanadská cirkev je priamo podriadená jemu a Posvätnej Synode melkitských biskupov na celom svete.

Melkitská eparchia Božského Vykupiteľa zahŕňa celú Kanadu. Na jej čele je otec biskup Sleiman Hajjar. Za biskupa v Kanade bol menovaný 30. júna 1998 a vysvätený 6. augusta 1998. Jeho svätiacimi biskupmi boli patriarcha Maximos V. Hakim, otec arcibiskup Michel Hakim a otec biskup Issaw Darwish. Vysviacka sa uskutočniľa v kláštore Božského Vykupitela blízko Sidonu v Libanone. Za eparcha so sídlom v Montreale bol inštalovaný dňa 12. septembra 1998. Jeho predchodcom bol arcibiskup Michel Hakim.

J.E.Suchy, Kanada

Pascha v tichu pokoja a mieru

Tohtoročnú Paschu naši veriaci slávili v mieri na rozdiel od predchádzajúcej, kedy v tom čase bolo bombardovanie. Na tretí Veľkonočný deň podľa nového kalendára biskup Slavomír vysvätil v Ruskom Kersture subdiakona Juliana Raca.

Veľkopôstny týždeň podľa starého ka-lendára otec biskup Slavomír strávil vo svojom rodnom meste Djurdjove. Utiereň vzkriesenia v noci zo soboty na nedeľu najprv slúžil v Novom Sade, v Djzudjove slúžil na prvý deň Velkej noci. Druhý Veľkonočný deň slúžil v Kuruci. Vo štvrtý deň Paschy sa stretol s kňazmi tohto kraja.

Jubilejný rok 2000, okrem (svjatočnoscoch) po farách a dekanátnych centrách bude označený aj za misijný. V Novom Sade 7. mája začali katechézy Neokatechumenátnej cesty. Budú trvať päť týždňov, každý týždeň tri katechézy a ostatné dni budú v inom mieste, (spoza domu, ked osnuje i neokatekumneska zajednjica u fari)

V máji v našich cerkvách sa každodenne slúžia molebeny k Presvätej Bohorodičke a na sv. Juraja bolo svätenie ozimín.

R. Miz, Vojvodina

Jubileum rímskej diecézy

Rím (KP/TK KBS) - Dňa 28. mája predsedal pápež Ján Pavol II. koncelebrovanému sláveniu Eucharistie pri príležitosti Velkého jubilea Rímskej diecézy. Na omši sa zúčastnili tisíce kňazov, rehoľníkov a laikov z farností, združení, hnutí a cirkevných skupín mesta. Pred začiatkom svätej omše mal kardinál Camillo Ruini, generálny vikár Rímskej diecézy, krátky príhovor: "Ďakujeme Bohu za dar, ktorý nám dal tým, že máme Vašu Svätosť ako nášho biskupa a pastiera." K 80. narodeninám pápeža povedal: "Vaša Rímska diecéza zasvätuje novú farnosť, ktorá sa dnes otvára, sv. Karlovi Boromejskému, vášmu nebeskému patrónovi".Vo svojej homílii Svätý Otec povedal: "Počas Jubilea mnohí pútnici prichádzajú do Ríma, aby vyznali Petrovu vieru v Krista, Syna živého Boha. Toto opäť ukazuje špeciálne povolanie, ktoré Božia Prozreteľnosť vyhradila Rímu - povolanie byť významným miestom spoločenstva a jednoty celej Cirkvi i duchovnej obnovy celého ludstva". Pápež potom poďakoval za veľkú pastoračnú vitalitu a horlivú evanjelizáciu Cirkvi Ríma v ostatných rokoch. Je dôležité, aby sa odteraz vyvíjala všeobecná snaha o to, aby duch mestských misií prenikal ešte hlbšie do bežnej každodennej pastoračnej starostlivosti farností a cirkevných orgánov. Toto musí každý považovať za trvalú úlohu a musí to obsiahnuť celý Boží ľud počínajúc misionármi, kňazmi, rehoľníkmi a laikmi, ktorí priamo prežívali krásu a radosť evanjelizácie. Na konci svätej omše 40 detí z rôznych rímskych základných škôl Svätému Otcovi zatancovali. Po ich predstavení prišli k Svätému Otcovi, ktorí ich objal a pobozkal.

Vatikán (KP/TK KBS) - Sekretár Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov, biskup Walter Kasper ohlásil sympózium s reformovanými cirkvami o otázke udeľovania odpustkov. Ako vyhlásil pre Rádio Vatikán, rozhodli sa účastníci ekumenického slávenia spomienky na svedkov krvi 20. storočia 7. mája v Ríme začať dialóg o tomto probléme. Svetový zväz reformovaných cirkví sa v marci minulého roku kvôli odlišnému teologickému chápaniu problému odpustkov stiahol z ekumenického výboru Svätého roku 2000. Ani na ekumenickom slávení otvárania Svätej brány v rímskej Bazilike sv. Pavla za hradbami 18. januára sa nezúčastnila žiadna delegácia týchto cirkví.

Vatikán (KP/TK KBS) - Minister zahraničia Vietnamu bol po prvý raz oficiálne prijatý vo Vatikáne ako informovala Tlačová kancelária Svätej stolice, stretol sa arcibiskup Jean-Louis Tauran, vatikánsky sekretár pre vzťahy so štátmi, v sobotu 27. mája so svojím vietnamským kolegom Nguyen Dy Nienom. Atmosféra stretnutia sa v komuniké označuje ako "srdečná". Hovorilo sa o otázkach, ktoré zaujímali obe strany. Táto návšteva opäť oživila špekulácie o možnom nadviazaní diplomatických stykov medzi komunistickým Vietnamom a Svätou stolicou. Dvaja noví biskupi pre Vietnam. V ten istý deň oznámil Vatikán menovanie dvoch nových biskupov pre Vietnam. Pre diecézu Vinh Long menoval Ján Pavol II. Thomasa Nguyen Van Tana za koadjutora 86-ročnému biskupovi Jaques Nguyen Van Mauovi. Nastúpil na miesto nemocného 73-ročného koadjutora Raphaela Nguyen Van Diepa, ktorý odstúpil. Pre diecézu da Nang menoval Svätý Otec Paula Nguyen Binh Tinha (69) za koadjutora 75-ročnému biskupovi Francois Xavier Nguyen Quang Sachovi.

USA (KP/TK KBS) - Počet čiernych bohoslovcov v USA sa v ostatných siedmych rokoch zdvojnásobil z 2% na 4%. Vyplýva to z najnovších štatistických údajov katolíckej cirkvi. Tiež počet juhoamerických seminaristov vzrástol z 11% na 15% a bohoslovcov ázijského pôvodu z 8% na 9%. V rovnakom časovom období poklesol počet bielych seminaristov zo 79% na 70%. Rekordný nárast zaznamenali v USA u stálych diakonov. Ich počet vystrelil v ostatných 30 rokoch z nuly na vyše 12.000. Vcelku sa na prácu v Cirkvi pripravuje v súčasnosti v USA 31 168 laikov a 60% z nich sú ženy.

Chorvátsko (KP/TK KBS) - Záhrebský arcibiskup Josip Bozanič 17. mája 2000 slávnostnou bohoslužbou otvoril zreštaurovaný a rozšírený kňazský seminárpre severné diecézy Chorvátska. Od roku 1984 do roku 1999 bola historická budova v srdci mesta postupne vybudovaná. V seminári sa v súčasnosti pripravuje na kňazstvo dvesto študentov. Medzinárodná nadácia Kirche in Not sa podieľala na stavebných prácach.

Pocta matkám v Sabinove

SABINOV (M. Jachymová) - Krásny večer zažili gréckokatolícki veriaci v Sabinove v piatok 12. mája tohto roku. Na pozvanie najmladšej generácie a duchovného otca ThDr. Petra Šturáka, správcu farnosti, zaplnili chrám Najsv. Srdca Spasiteľa veriaci všetkých generácií. Najprv vzdali úctu Matke Božej molebenom k Prečistej Bohorodičke, potom pokračovala sv. liturgia a po nej nasledovala akadémia.

Vznešená preduchovnelá atmosféra sa niesla chrámom. Storočné múry cerkvi boli pripravené vydať ozvenu volaní a prosieb k Bohorodičke, poďakovaní našim pozemským matkám.

Slávnostný príhovor pána Ing. Kormoša bol venovaný citlivému materskému srdcu, mnohým podobám matkiných sĺz, matkiným rukám, matkinej múdrosti. "Náš Stvoriteľ životom Matky Božej predznačil život ľudskej matky. Ona, Sedembolestná, nám predznamenala cestu, ale cestu životom bez hriechu... Lenže pokolenie Evino je aj čnostné, aj hriešne" - rezonovalo v dušiach žien.

Dramaturgia akadémie chcela predovšetkým zapojiť do programu rodičov a deti spoločne. V tomto duchu vystúpili spolu Kormošovci, Kanuščákovci, Šturákovci. Deti od 3 rokov až po maturantov boli odhodlaní dať dušu na dlaň a povedať: *"Mama - moja mama"*.

Odzneli najkrajšie básne básnikov Katolíckej moderny - M. Rázusa, M. Rúfusa. Prosbu Matke Božej za všetky matky predniesla p. Lokajová a jej tri deti. Klačiac pred ikonou Bohorodičky s kyticou bielych karafiátov predniesla okrem iného i tieto slová: "Mária, Ty si matka milosrdenstva, - daj nech všetci, čo sú v nebezpečenstvách, pocítia Tvoju materskú lásku,

- chráň ľudský plod v lone matky,
- pomôž nám byť dobrým vzorom našim dcéram,
- nauč nás prekonávať prekážky a trápenia života,
- chráň naše deti pred zlým príkladom, drogami a násilím,
- chráň našich manželov a otcov pri práci a na cestách,
- pomôž vdovcom, vdovám a sirotám,
- daj ľuďom sily pracovať pre Božie dielo v našej farnosti".

Možno si ani nespomenieme na toľko krásnych mariánskych piesní, kolko ich odznelo v piatkový večer v podaní p. Repaského, p. Kanuščáka a dievčenského chrámového zboru.

Keď duchovný otec ThDr. Peter Šturák hodnotil, ďakoval a odmeňoval účinkujúcich, povedal okrem iného aj túto myšlienku: "Narovnajme chrbát, pozdvihnime srdcia a duše, presiaknime milosťou Božou a buďme pevným článkom Cirkvi". V Sabinove sa nezabúda ani na myšlienky ekumenizmu, ani na posolstvá Jubilea 2000. Pripravujeme sa na odpustovú slávnosť a celkom iste sa stretneme v Ľutine. Máme ďalšie a ďalšie plány v rámci blížiacej sa storočnice chrámu.

Sympózium na GBF

PREŠOV (M.Pribula)-Pri príležitosti jubilea vedcov sa vo štvrtok 25. mája 2000 uskutočnil v priestoroch Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulty v Prešove seminár pod názvom "Fides et ratio". Seminár otvoril riaditeľ biskupského úradu Mons. Ján Krajňák, ktorý pripomenul, že podobné podujatie sa koná v tento deň taktiež v Ríme, kde sa zišli vedci z celého sveta a v Bratislave prebieha vedecký seminár za účasti vedcov z celého Slovenska. V prvom bloku prednášok vystúpil s prednáškou Doc.ThDr. Jozef Jaraba, PhD. z RK CMBF UK - TI Spišská Kapitula o encyklike Fides et ratio vicerektor kňazského seminára zo Spišskej Kapituly ThDr. Štefan Vitko, PhD. Zaoberal sa vzťahom a porozumením medzi filozofiou a teológiou, medzi vierou a rozumom. Pripomenul, že táto 13. encyklika Svätého Otca Jána Pavla II. stojí pred celým svetom ako výzva pre porozumenie. Prof.dr.hab. Karol Tarnowski z Pápežskej akadémie v Krakowe vystúpil s príspevkom Apel na múdrosť. V druhom bloku si účastníci seminára vypočuli prednášku Dva zdroje poznania od Doc.Ing. Angely Zentkovej z Prírodovedeckej fakulty UPJŠ Košice, ktorá zdôraznila, že existujú skutočne dva zdroje poznania celého sveta - vedecký a náboženský. Aj keď - ako povedala - presviedčali nás, že sú v prikrom rozpore, sme nútení konštatovať, že pravdou je pravý opak. Po prednáške PhLic. Pavla Dancáka z Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulty PU v Prešove pod názvom V službe novému humanizmu nasledovala diskusia a vystúpil spevácky zbor bohoslovcov z kňazského seminára v Prešove.

Katedrála v novom rúchu

PREŠOV (M. Pribula) - Svätý Otec Ján Pavol II. delegátom biskupských konferencií pre prípravu Jubilejného roku 2000 pri spoločnom stretnutí povedal: "Slávenie každého jubilea obsahuje v sebe pojem púť, ktorá je najstarším náboženským prejavom. Putovanie do Ríma, do Svätej Zeme a na posvätné miesta určené v diecézach zviditeľňuje skutočnosť, že celý náš život je putovaním k Bohu." Veriaci obidvoch katolíckych obradov, spolu so svojimi kňazmi, arcibiskupom Mons. Karlom Otčenáškom, prešovským biskupom Mons. Jánom Hirkom a kanonikom Emilom Schaimerom z Topolčianok, v duchu týchto slov Svätého Otca, prišli do katedrálneho chrámu sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Medzi ďalšími pozvanými hosťami nechýbali predstavení bohosloveckej fakulty a kňazského seminára, predstavitelia štátnej správy a samosprávy, Armády Slovenskej republiky a policajného zboru, ako aj predstavení rehoľných spoločenstiev, riaditelia cirkevných škôl a diecéznej charity, rehoľné sestry, vojaci, bohoslovci a študenti. Pri tejto slávnosti oslávili ďakovnými bohoslužbami osemdesiate narodeniny Svätého Otca, ktoré sme si pripomenuli 18. mája a boli svedkami posvätenia obnovenej katedrály a slávnostnej korunovácie sochy Čiernej Madony (z roku 1758), ktorá bola mocnou ochrankyňou Prešova počas II. svetovej vojny. Vo svojom príhovore Mons. Ján Hirka okrem iného povedal: "Všetci sa dnes duchovne spájame s veriacimi vo Fatime, kde Svätý Otec blahorečí fatimských pastierikov Hyacintu a Františka, ktorým sa práve 13. mája 1917 po prvýkrát zjavila Božia Matka Panna Mária." Ďalej, ako pamätník vojnových udalostí zdôraznil, že veríme v pomoc Božej Matky pri bombardovaní mesta Prešov, keď ako povedal: "ani jedna budova v Prešove, ktorú zdobila socha alebo obraz Panny Márie, nebola bombardovaná, ale bola uchránená - dokonca aj na sirotinec, v ktorom sídlili Sestry Služobnice Nepoškvrnenej Panny Mária, aj keď padla bomba, predsa však nevybuchla." V závere sa prítomným prihovoril arcibiskup Mons. Karel Otčenášek, ktorý odovzdal pozdravy od Českej biskupskej konferencie a zaspomínal na časy prenasledovania cirkvi v Čechách i na Slovensku. Po prečítaní zdravice Svätému Otcovi a zaspievaní pápežskej hymny, sochu Čiernej Madony preniesli v slávnostnom sprievode do farskej kaplnky v katedrálnom chráme.

Osudy slovenských gréckokatolíkov

MICHALOVCE (J. Popík) – Pri príležitosti 50. výročia likvidácie Gréckokatolíckej cirkvi v bývalom Československu sa v prvej polovici mája uskutočnil v Michalovciach vedecký seminár nazvaný "Slovenskí gréckokatolíci v prvej polovici 20. stor.". Podujatie pripravil Slovenský historický ústav Matice slovenskej v spolupráci s Gréckokatolíckou bohoslo-

veckou fakultou Prešovskej univerzity, Kláštor redemptoristov v Michalovciach, Spolkom sv. Cyrila a Metoda a Domom Matice slovenskej v Michalovciach.
V úvode seminára sa k prítomným prihovoril michalovský primátor Ing. Jozef Bobík, predseda Spolku sv. Cyrila a Metoda o. Michal Hospodár a prešovský vikár o. Pavol Repko. Ako však ukázal samotný obsah jednotlivých prednášok, seminár hodnotil oveľa väčší časový priestor, než ten, ktorý bol uvedený v jeho názve. So svojimi príspevkami postupne vystúpili Ľudovít Haraksim s prednáškou "Etnodiferenciačný proces v Gréckokatolíckej cirkvi na prelome 19.a 20.stor.", o. František Puci (Cirkevno-spoločenská činnosť gréckokatolíckych biskupov v prvej polovici 20. stor.), Pavol Kušnír (Cyrilometodské hnutie slovenských gréckokatolíkov), o. Peter Šturák (Komunistický režim a násilná likvidácia Gréckokatolíckej cirkvi v ČSR a jej dôsledky – 1950), Ján Bobák (Ukrajinizácia Rusínov a podiel Ukrajinskej národnej rady Prjaševčiny na likvidácii gréckokatolíkov), o. Ján Babjak (Osudy gréckokatolíckych kňazov 1950–1968), o. František Janhuba (Gréckokatolícka cirkev v období normalizácie a po roku 1989), František Vnuk (Obnovenie činnosti Gréckokatolíckej cirkvi v rokoch 1968–1969), o. Peter Gerbery (Vklad michalovskej viceprovincie redemptoristov do náboženského života slovenských gréckokatolíkov) a Ernest Sirochman (Prínos niektorých gréckokatolíckych osobností v zahraničí k náboženskému a národnému životu Slovákov). Jednotlivé prednášky tohto seminára, budú publikované v zborníku, ktorý organizátori dodatočne pripravia a vydajú.

KOŠICE (am/jg) – V priestoroch firmy APEX na Moyzesovej ulici v Košiciach sa uskutočnilo z iniciatívy Gréckokatolíckeho exarchátu a Hnutia kresťanských rodín Stretnutie gréckokatolíckej inteligencie GKAE. Na podujatí, ktoré moderoval ICLic. František Čitbaj, vystúpili s prednáškami o. vladyka Milan Chautur, o. Michal Hospodár a p. Pavol Kušnír.
PREŠOV (TK PB) – Dlhotrvajúcim aplauzom odmenili poslucháči prešovskej gréckokatolíckej bohosloveckej fakulty a študentky Strednej zdravotníckej školy sv. Bazila Veľkého prednášku Rev. Dušana Tótha z Kanady, ktorá odznela vo veľkej aule bohosloveckej fakulty v pondelok 29. mája. Evanjelický duchovný pochádzajúci zo Slovenska Rev. Dušan Tóth vo svojej prednáške hovoril o klinickej pastorálnej starostlivosti chorých ľudí, pričom vychádzal zo svojej viac ako dvadsaťročnej praxe a skúseností z pastorálnej starostlivosti. Zdôraznil, že chorobu mnohí vnímajú ako trest Boží, čo je však mylný názor, pretože ako povedal, opierajúc sa o jeden zo starozákonných žalmov ...svoje oči upieram na nebo, odkiaľ mi príde pomoc... a tak teda od Boha prichádza pomoc a nie trest. Základným pravidlom ako hovoriť s chorým je naučiť sa ho počúvať.
PREŠOV (TK PB) – Ako vyplýva z dokumentov Katolíckej cirkvi Communio et progresio a Aetatis novae, cirkev si jednoznačne uvedomuje dôležitosť médií, ako aj to, že má veľký záujem na ich správnom využívaní pre dobro všetkých ľudí. Aj z tohto dôvodu pri príležitosti 34. svetového dňa spoločenských dorozumievacích prostriedkov a Jubilea žurnalistov sa v zasadačke Gréckokatolíckeho biskupského úradu v Prešove stretli v piatok 2. júna diecézny biskup Mons. Ján Hirka a vikár pre masmédiá Marek Pribula s pozvanými novinármi. Podrobnejšie budeme informovať v nasledujúcom čísle.
ĽUTINA (TK PB) – Tak ako po iné mesiace aj v júni sa v Ľutine konala Fatimská sobota – prvá sobota v mesiaci 3. júna. Pri tejto príležitosti prešovský biskup Mons. Ján Hirka pozval na stretnutie všetky prvoprijímajúce deti z celej diecézy. Stretnutie sa začalo slávnostnou sv. liturgiou o 9.30 hod., pred ktorou bol krátky duchovný program. Po sv. liturgii sa otec biskup osobne stretol s prítomnými deťmi v rozhovore a každého obdaroval ružencom a obrázkom.

PREŠOV (TK PB) – Na pozvanie veliteľa 34. leteckej základne v Prešove – Nižnej Šebastovej plk. Ing. Mariána Dzurillu, sa prešovský biskup Mons. Ján Hirka zúčastnil v piatok 5. mája na slávnostnej vojenskej prísahe.
KOŠICE (GKAE) – Tohtoročná májová fatimská sobota patrila v programe Jubilejného roku 2000 v Klokočove mladým. Stretnutie začalo utierňou, po ktorej pokračovala modlitba sv. ruženca a sv. liturgiou, ktorú slúžil vladyka Milan s o. Štefanom Kerulom-Kmecom, o. Andrejom Slodičkom a ďalšími kňazmi. Vladyka Milan sa k mladým prihovoril nielen v kázni, ale po Melebene k Presvätej Bohorodičke odpovedal na ich otázky. Počasie stretnutiu veľmi prialo a celé poobedie mladí venovali športu.
PREŠOV (TK PB) – Slávnostnú sv. liturgiu a posviacku základného kameňa gréckokatolíckeho chrámu sv. Cyrila a Metoda v Soli vykonal v nedeľu 7. mája prešovský biskup Mons. Ján Hirka.
KOŠICE (GKAE) – V nedeľu 7. mája bol vladyka Milan Chautur, CSsR na pastoračnej návšteve v Hlivištiach, kde posvätil kaplnku s ikonou Panny Márie Klokočovskej. Kaplnku dal posvätiť Ing. Ladislav Staško s manželkou Júliou z vďaky k Presvätej Bohorodičke.
KOŠICE (GKAE) – Vyše sedemsto mladých sa v pondelok 8. mája zúčastnilo celoexarchátneho podujatia *Hľadanie stratenej farnosti*. Spolu s vladykom Milanom a dvomi desiatkami kňazov putovali do chrámu bývalej farnosti Valaškovce, kde po mariánskom molebene ich čakali športové podujatia. Stretnutie podporili aj mladí z okresu Humenné.
PREŠOV (TK PB) – Pod vedením biskupského vikára Pavla Repku v utorok 9. mája na Gréckokatolíckom biskupskom úrade v Prešove zasadala komisia pre prípravu akcií konaných v rámci Jubilejného roku 2000 v mesiacoch máj – september.
POŠA (-jg-) – V nedeľu 14. mája posvätil Mons. Ján Hirka nový chrám Narodenia Presvätej Bohorodičky v Poši. Na posviacke sa zúčastnilo veľké množstvo veriacich z celého okolia. Farská rada ďakuje všetkým, ktorí prispeli k výstavbe tohto chrámu.
KOŠICE (GKAE) – Dokončovacie práce na stavbe chrámu sv. Petra a Pavla v gréckokatolíckej farnosti Košice-Západ finišujú. Košický exarcha vladyka Milan Chautur, CSsR, v rámci pastoračnej návštevy posvätil v stredu 17. mája t. r. bohostánok chrámu a s duchovnými otcami Gabrielom Némethom, Štefanom Simkom a farárom o. Michalom Hospodárom odslúžili sv. liturgiu a v kázni povzbudil veriacich. Diakonizoval o. Tomáš Muszka. Spoločenstvo veriacich pripravuje vysviacku tohto pre Košice veľmi potrebného chrámu na 25. júna t. r.

CampFEST 2000

Možno aj do vášho duchovného života prišli chvíle, keď sa vám zdalo, že svetlo vašej sviečky vám osvetluje cestu len na jeden krok. Na ten, ktorý sa práve chystáte urobiť. Tak to bolo aj s nami. Náš Pán nám odkrýval svoje plány kúsok po kúsku. Začiatkom cesty ku konkrétnej službe, ku ktorej nás Pán viedol a vedie, bolo zorganizovanie niekoľkých hudobných festivalov... Vedeli sme, že má pre nás prichystané úžasné veci a túžili sme dovidieť za svetlo našej sviečky. Keď sme nakoniec stáli pred hotovým projektom festivalu CampFest, každý z nás mohol v nádhernej jednote a nadšení úprimne chváliť Pána za veci, ktoré pre nás pripravil.

Veríme, že povzbudiť a vystrojiť mladých ľudí k tomu, aby niesli evanjelium Ježiša Krista, je dôležitejšie, než samotná evanjelizácia na festivale. Chceme, aby mladí ľudia porozumeli, čo v skutočnosti znamená: poznať Boha, byť nadšený pre Neho, žiť pre druhých, deliť sa so svojou vierou, tvorivo Mu slúžiť...K tomu chceme viesť a smerovať všetko, čo sa na CampFest-e deje. (organizátori stretnutia)

Svedectvo jedného z účastníkov minulého ročníka vo Východnej pod Tatrami:

Prvé prekvapenie som zažil hneď pri vstupe: dostal som polovičnú zlavu na denný lístok s vysvetlením, že už stihnem vlastne len poldenný program. Na to som dostal identifikačnú kartičku s mojím menom, ktorá slúžila ako permanentka. V areáli nechýbal stánok banskobystrickej Rosy s množstvom gospelových CD a kaziet, stánok s kresťanskou literatúrou a kopa stánkov s občerstvením od výmyslu sveta. V plnej permanencii boli rôzne športové ihriská. Prakticky non-stop bežal program vo všetkých troch stanoch. Nechýbalo divadlo, pantomýma, žongléri Tu a tam bolo aj nejaké filmové predstavenie, ba nechýbala ani protidrogová prednáška. Osobne ma zaujalo najmä to, čo predviedla česká skupina Žongléri v stane zaplnenom do posledného milimetra štvorcového. Dvojhodinový gejzír klauniád a pantomím v podaní skvelého mima Klausa a akrobacií jeho kolegu Marca, za výdatného "zneužívania" (ne)dobrovolníkov z publika, sa dá ťažko popísať. Azda len toľko, že Klausove etudy Láska, či Ježišova cesta patria k najsilnejším veciam, aké som kedy videl. Na obrovský úspech žonglérov doplatili niektoré české skupiny, ktoré hrali svoje druhé popolnočné koncerty prakticky bez divákov. Ale ako sa na správnych muzikantov patrí, hrali a sami sa pritom celkom dobre bavili.

Nespomenul som ešte duchovný rozmer festivalu. Práve tu bola veľká sila tohto podujatia. Veď jeho hlavným mottom bola výzva "Urob svoj krok vpred". Krok k Ježišovi, krok k blížnym... V areáli bola v non-stop prevádzke kaplnka. Mladým boli neustále k dispozícii ľudia, s ktorými si mohli pohovoriť o svojich problémoch. Každý deň v hlavnom programe nechýbal 20 minútový príhovor a modlitba jedného z duchovných a nadväzne naň bol dotyčný človek vždy počas popolnočného programu k dispozícii v jednom z programových stanov pre každého, kto potreboval radu, pomoc, či modlitbu. Veľký dôraz sa kládol na semináre, tvorivé dielne, diskusie... Veľmi pozitívnym momentom bolo aj množstvo mladých ľudí, ktorí sa neprišli len pozerať, ale aj priložiť ruku k dielu ako dobrovoľní usporiadatelia.

Slovo usporiadateľov ku CampFest-u vo Východnej:

Božia milosť nám dáva to, čo si nezaslúžime a Božie milosrdenstvo od nás zadržiava to, čo si právom zaslúžime. Práve vďaka tejto milosti sme sa počas jediného víkendu vo Východnej stali svedkami toho, že na mieste, kde sa 44 rokov nerobilo nič iné, iba oslavovali ľudia, veľké osobnosti, folklórne súbory, systémy, kultúra, socialistické zriadenie, atď., bolo zrazu ohlasované evanjelium Ježiša Krista, vyvyšovaná Božia dobrota a budovaná jednota všetkých kresťanov. Na tomto mieste, kde sa celé roky budoval "národný šport" - alkoholizmus, vyhlásila tohto roku policajná hliadka: "Takýto poriadok s takýmto množstvom mladých ľudí sme ešte nezažili." Dnes je už festival za nami a my sme vďační za všetko, čo náš Boh konal. Nelutujeme žiadne úsilie. Stačí, keď od tých, ktorí na ňom boli, počúvame, že mohli zakúšať zvláštnu jednotu a lásku. Napriek tomu, že boli z rôznych denominácií, nepociťovali nijaké bariéry. Mnohí vravia, že si našli nových priateľov a sú vďační za to, že sa niečo také začalo na Slovensku robiť. Všetci sme mohli zakúšať Božiu prítomnosť. Večer bol vždy program na hlavnom pódiu, ktorý mal silnú evanjelizačnú príchuť. Na výzvu deliť sa s vlastnou skúsenosťou reagovalo vždy okolo 30 ľudí. Pre každého, kto sa potreboval vážne rozprávať o Bohu, alebo riešiť nejaký vážnejší problém v živote, tu bola kaplnka a tiež miesto, kde boli pripravení duchovní poradcovia. Aj keď tu bolo okolo 2000 ľudí, "stratenosť" v dave nikto nepociťoval, čo považujeme naozaj za Božie pôsobenie.

Od ľudí z dediny sa nám do uší dostalo tiež veľmi dobré echo. Ešte nikdy nevideli takú masu mladých ľudí bez toho, žeby sa nevyskytli vážne incidenty. Aj oni mohli cítiť atmosféru pokoja a lásky. Hovorili, že sme priniesli pokoj. Že CampFest je miesto, kde by sa nebáli pustiť svoje deti. Keď sa v nedeľu ráno robili prípravy pre hlavný nedeľný program, v zákulisí jeden z rečníkov hlavného pódia vyhlásil: "Vážme si tento deň, lebo táto generácia mladých ľudí je generáciou slobody. Pred desiatimi rokmi by nebolo možné uskutočniť to, čo tento víkend vidíme na vlastné oči."

Motto festivalu:
"UROB SVOJ KROK VPREĎ"

Samozrejme, urobiť krok vpred má ovela hlbší význam, ako len zobrať zopár vecí potrebných na stanovanie a prísť prežiť pár dní pri kvalitnej hudbe a zaujímavom programe. Cieľom stretnutia je pomôcť porozumieť, čo znamená napr.:

- Poznaj Boha
- Prvé kroky s Ježišom
- Nadšený pre Neho
- Žiť pre druhých
- Deliť sa so svojou vierou
- Nie si sám
- Tvorivo Mu slúž

Toto sú hodnoty CampFestu, ku ktorým má celý festival smerovať. Ak niekto toto na festivale prežije, bude to jeho míľový krok vpred v osobnom živote.

Čo sa skrýva pod názvom CampFest?

Je to štvordňový festival s nezabudnutelnou atmosférou kempovej pohody, počas ktorého si každý môže vybrať z množstva programov bežiacich súčasne na viacerých pódiách v tzv. megastanoch (hudobné koncerty, muzikály, drámy, pantomímy, filmy, worship, biblické vyučovania, semináre zamerané na problémy mladých, diskusie....), plus hlavný večerný program s množstvom živých

CampFest 2000
6. - 9. júl 2000

ŠPORTCAMP - TATRANSKÁ LOMNICA

VSTUPNÉ

Ak sa prihlásite - do 31. 5. 2000
- od 11 do 17 rokov: Sk 250,- / 18 a viac rokov: Sk 300,-
- do 20. 6. 2000
- - od 11 do 17 rokov: Sk 300,- / 18 a viac rokov: Sk 350,-

Ak sa prihlásite až v mieste konania: do 11 rokov - zadarmo
- od 11 do 17 rokov: Sk 400,- / 18 a viac rokov: Sk 450,-
/ denný lístok: Sk 130,-

Prihláškou je zaplatenie poštovej poukážky typu A
- peňažný ústav: VÚB Prešov, č. ú. 1314732356/0200 Názov: Mládež pre Krista
Pavlovičovo nám. 45
080 01 Prešov 1

Účasť na tohtoročnom festivale účasť prisľúbili:

1. zahraniční hostia: Life waters music - gospel - USA / Carpenter´s tools - rock - USA / Joody Winchcester band - folk - USA / /Pais/ - rock worship - Švajčiarsko / Swedish gospel - gospel - Švédsko / Mark Makelburg - klaun - Portugalsko / EL Trumpet - pop - Česká republika / N. N. band - jazz-folk - Srbsko

2. slovenské skupiny: Adriel, All in One, Another Dimension, artos, Atlanta, Attack, Bastat, Bez mena, Credo, El Roi, Imanuel, Jozef Fábik, Lamač chvály, M. A. G., Mimicry, Priatelia, Re-vival, Richard Čana-ky, SOB, Timothy, Tretí deň, Warden, Yzop.... a mnoho ďalších
- Muzikál Brána
- Divadlo DES Jano

CampFest

koncertov zahraničných i slovenských hudobných skupín rôznych štýlov, s rôznymi umelcami a pozvanými hosťami na hlavnom pódiu. Samozrejme, nechýba ani športová olympiáda a súťaž o najkrajšie graffiti. K plnej dispozícii je futbalové, basketbalové ihrisko i volejbalový kurt. Od štvrtka večera do nedele obeda prebieha celý program takmer nonstop! Je to open-air festival (festival pod holým nebom), kde je možnosť kempovať, urobiť si vlastné jedlo, alebo si ho jednoducho kúpiť v predajných stánkoch, či v reštaurácii v areáli festivalu.

Ďalšie informácie:
mpk @vadium.sk
www.campfest.sk
Adresa: Mládež pre Krista
P. O. Box 45, 080 01 Prešov,
tel.: 091 / 772 57 67

Liturgický kalendár

Pondelok 29. 5. – Teodózia, mučeníčka
Menlivé časti sú ako v nedeľu o slepom. Sk 17, 1-9, zač. 39; Jn 11, 47-54, zač. 40

Utorok 30. 5. – Izák, prepodobný
Menlivé časti sú ako v nedeľu o slepom. Sk 17, 19-28, zač. 40; Jn 12, 19-46, zač. 42

Streda 31. 5. – Hermes, apoštol
Oddanie – zakončenie Paschy
Menlivé časti sú ako v nedeľu Paschy, okrem Ktorí ste v Krista a čítaní. Sk 18, 22-28, zač. 41; Jn 12, 36-47, zač. 43
Prepustenie s krížom. Po prepustení sa okiadza plaščenica a za spevu tropára Ctihodný Jozef sa odnáša z oltára.

Štvrtok 1. 6. – Justín Filozof a spoločníci, mučeníci
Nanebovstúpenie Pána
Prikázaný sviatok. Rúcho svetlé. Antifóny, vchod, tropár, Sláva i teraz, kondák, prokimen, aleluja a pričasten z Nanebovstúpenia.
Sk 1, 1-12, zač. 1; Lk 24, 36-53, zač. 114
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Namiesto Videli sme, Nech sa naplnia a Nech je požehnané sa spieva Bože vznes sa nad nebesá. Myrovanie.

Na liturgiách do oddania – zakončenia sviatku 9. júna menlivé časti sú takto: I. a II. antifóna z Nanebovstúpenia. Blaženstvá. Vchod: Poďte..., čo si slávne vstúpil na nebesia. Tropár, Sláva i teraz, Kondák z Nanebovstúpenia. Prokimen, aleluja a pričasten z Nanebovstúpenia. Čítania sú radové. Na miesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Namiesto Videli sme, Nech sa naplnia a Nech je požehnané sa spieva Bože vznes sa nad nebesá. Rúcho je svetlé.

Piatok 2. 6. – Nicefor Vyznávač, svätý; Sk 19, 1-8, zač. 42; Jn 14, 1-11, zač. 47

Sobota 3. 6. – Luciána a spoločníci, mučeníci; Sk 20, 7-12, zač. 43; Jn 14, 10-21, zač. 48

Nedeľa 4. 6. – Mitrofanés, patriarcha - **nedeľa Svätých Otcov I. nicejského snemu** – 6. hlas
Rúcho svetlo. Evanjelium na utierni je desiate. I. a II. antifóna z Nanebovstúpenia. Blaženstvá. Vchod: Poďte..., čo si slávne vstúpil na nebesia. Tropár z radového hlasu, z Nanebovstúpenia a o. Sv. Otcoch. Sláva kondák o Sv. Otcoch. I teraz kondák z Nanebovstúpenia. Prokimen, aleluja a pričasten z nedele Sv. Otcov. Sk 20, 16-18; 28-36, zač. 44; Jn 17, 1-13, zač. 56
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Namiesto Videli sme, Nech sa naplnia a Nech je požehnané sa spieva Bože vznes sa nad nebesá.

Pondelok 5. 6. – Dorotej, biskup
Sk 21, 8-14, zač. 45; Jn 14, 27-31; 15, 1-7, zač. 49

Utorok 6. 6. – Besarion Divotvorca, prepodobný; Sk 21, 26-32, zač. 46; Jn 16, 2-13, zač. 53

Streda 7. 6. – Teodot Ancyrský, mučeník; Sk 23, 1-11, zač.47; Jn 16, 15-23, zač. 54

Štvrtok 8. 6. – Prenesenie ostatkov sv. Teodora Tyrona; Sk 25, 13-19, zač. 48; Jn 16, 23-33, zač. 55

Piatok 9. 6. – Cyril Alexandrijský, biskup; Sk 27, 1-44; 28,1, zač. 50; Jn 17, 18-26, zač. 57

Sobota 10. 6. – Timotej, biskup, mučeník - Piata zádušná sobota
Rúcho čierne. Antifóny každodenné. Tropár, Sláva kondák , I teraz Bohorodičník o zosnutých. Prokimen, aleluja a pičasten o zosnutých. Sk 28, 1-31, zač. 51; 1Sol 4, 13-17, zač. 270; Jn 21,15-25, zač. 67; Jn 5, 24-30, zač.16.
Namiesto Dôstojné je sa spieva Najčistejšia Bohorodička. Panychída.

Nedeľa 11.6. – Bartolomej a Barnabáš, apoštoli.
Zoslanie Sv. Ducha
Rúcho zelené. Pred úvodným požehnaním na kolenách spieva raz kňaz a dvakrát veriaci Kráľu nebeský. Antifóny a vchod, tropár, Sláva i teraz, kondák Päťdesiatnice.
Sk 2, 1-11, zač.3; Jn 7, 37-52; 8,12, zač. 27
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Po sv. liturgii hneď nasleduje veľká večiereň. Nasleduje voľný týždeň.

Pondelok 12. 6. – Onufer Veľký
Slávnosť Najsvätejšej Trojice
Rúcho zelené. I. a II. antifóna zo Zoslania. Blaženstvá. Vchod zo Zoslania. Tropár zo Zoslania a Trojice. Sláva kondák Trojice. I teraz kondák Zoslania. Prokimen, aleluja a pričasten zo Zoslania a potom Trojice. Svätý Bože.
Ef 5, 8-19, zač. 229; 2Kor 13, 11-13, zač. 197; Mt 18, 10-20, zač. 75; Mt 28, 18-20, zač. 116
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Sprievod okolo chrámu. Myrovanie.

Na liturgiách do 17. júna (vrátane) sa spieva: I. a II. antifóna zo Zoslania. Blaženstvá. Vchod, tropár sláva i teraz kondák, prokimen, aleluja a pričasten zo Zoslania. Svätý Bože. Čítania radové. Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Rúcho je zelené.

Utorok 13. 6. - Akvilina, mučeníčka; Rim 1, 1-7; 13-17, zač. 79; Mt 4, 25; 5, 1-13, zač. 10

Streda 14. 6. – Elizeus, prorok
Rim 1, 18-27, zač. 80; Mt 5, 20-26, zač. 12

Štvrtok 15. 6. – Amos, prorok
Rim 1, 28-32; 2, 1-9, zač. 81; Mt 5, 27-32, zač. 13

Piatok 16. 6. – Tychón, biskup
Rim 2,14-28, zač. 82; Mt 5, 33-41, zač. 14

Sobota 17. 6. – Manuel, Sabel a Izmael, mučeníci - **Otdanie Zoslania;** Rim 1, 7-12, zač. 79; Mt 5, 42-48, zač. 15

Nedeľa 18. 6. – Leontín, mučeník – **Nedeľa všetkých svätých** – 8. hlas
Rúcho biele. Evanjelium na utierni je prvé. Antifóny sú nedeľné. Tropár z hlasu a o Všetkých svätých. Sláva kondák z hlasu, i teraz kondák o Všetkých svätých. Prokimen, aleluja a pričasten o Všetkých svätých.
Hebr 11, 33-40; 12, 1-2, zač. 330; Mt 10, 32-38; 19, 27-30, zač. 38

Pondelkom sa začína doba pokánia pred sviatkom sv. Petra a Pavla – petrovka.

Pondelok 19. 6. – Juda Tadeáš, apoštol –*záväzná spomienka*
Rúcho svetlé. Antifóny predobrazujúce, alebo každodenné. Tropár o apoštolovi, sláva kondák o apoštolovi, I teraz podľa predpisu. Prokimen, aleluja a pričasten o apoštolovi. Rim 2, 28-29; 3, 1-18, zač. 83; Júd 1, 1-25, zač. 77 a 78; Mt 6, 31-34; 7, 9-11, zač. 19; Jn 14, 21-24, zač. 48

Utorok 20. 6. – Metod, biskup
Rúcho svetlé. Menlivé časti z utorka alebo o biskupovi. Rim 4, 4-12, zač. 86; Mt 7, 15-21, zač. 22

Streda 21. 6. – Julián Tarzský, mučeník
Rúcho pôstnej farby. Menlivé časti zo stredy alebo o mučeníkovi.
Rim 4, 13-25, zač. 87; Mt 7, 21-23, zač. 23

Štvrtok 22. 6. – Eusébios, biskup, hieromučeník – **Slávnosť najsvätejšej Eucharistie**
Rúcho biele. Antifóny zo sviatku. Refrén tretej antifóny je tropár sviatku. Vchod, tropár sláva i teraz kondák, prokimen, aleluja a pričasten zo sviatku. 1Kor 11, 23-32, zač. 149; Jn 6, 48-54, zač. 23
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Eucharistický spievod.

Vo všedné dni do 29. júna prvá a druhá antifóna je zo sviatku a Blaženstvá. Vchod: Poďte ... tebe čo dávaš za pokrm svoje telo. Tropár, Sláva i teraz kondák, prokimen, aleluja a pričasten zo sviatku. Čítania sú radové. Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos sviatku. Rúcho je svetlé.

Piatok 23. 6. – Agripína, mučeníčka; Rim 5, 17-21; 6, 1-2, zač. 90; Mt 9, 14-17, zač. 31

Sobota 24. 6. - Narodenie sv. Jána Krstiteľa.
Rúcho svetlé. Prvá a druhá antifóna je zo sviatku Eucharistie. Blaženstvá. Vchod: Poďte ... tebe čo dávaš za pokrm svoje telo. Tropár zo sviatku Eucharistie a z Narodenia sv. Jána. Sláva kondák z Narodenia sv. Jána, I teraz kondák zo sv. Eucharistie. Prokimen, aleluja a pričasten najprv zo sv. Eucharistie a potom z Narodenia sv. Jána.
Rim 13, 11-14; 14, 1-4, zač. 112; Lk 1, 1-25; 5, 7-68. 76. 80, zač. 1
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos zo sv. Eucharistie a Zvelebuj z Narodenia sv. Jána.

Nedeľa 25. 6. – Febrónia, mučeníčka – **Druhá nedeľa po Päťdesiatnici** – 1. hlas
Rúcho svetlé. Evanjelium na utierni je druhé. Prvá a druhá antifóna je zo sv. Eucharistie. Blaženstvá. Vchod: Poďte ... tebe čo dávaš za pokrm svoje telo. Tropár z hlasu a zo sv. Eucharistie, Sláva kondák z hlasu I teraz kondák z Eucharistie. Prokimen, aleluja a pričasten najprv z hlasu a potom z Eucharistie. Rim 2, 10-16; zač. 81; Mt 4, 18-23, zač. 9
Namiesto Dôstojné je sa spieva Zvelebuj a IX. irmos. Menlivé časti sú z poprazdenstva Najsvätejšej Eucharistie (ako minulý týždeň).

Vojtech Boháč

Z myšlienok na každý deň

Nanebovstúpenie Pána

"Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba"

(Lk 24, 51)

Poslanie Jžiša Krista na zemi sa splnilo. Splnené sú aj všetky slová, ktoré o ňom boli napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch (Lk 24, 44). Preto na 40. deň po svojom vzkriesení odchádza k Otcovi...

Viera nás učí, že aj my tam raz prídeme. Táto viera musí byť základom nášho konania. Všetko, čo robíme, zasahuje do večnosti... Spisovateľ León Bloy povedal: "Do neba sa nevstupuje zajtra alebo pozajtra; do raja sa vstupuje dnes." Náš život, naše konanie, pripravia nám takú večnosť, akú si zaslúžime. Dobrým životom si zaslúžime dobrú večnosť.

Nedeľa Svätých Otcov 1. nicejského snemu

"Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene, ktoré si ty dal mne, aby boli jedno ako my"

(Jn 17, 11)

Hovorí sa, že keď sa zišli dvaja najväčší teológovia tejto generácie - katolík Karl Rahner a evanjelík Karl Barth, zhodli sa na jednom: Najkratšia cesta k jednote je, aby sa katolíci snažili byť lepšími katolíkmi a evanjelici lepšími evanjelikmi. A byť lepším, znamená byť bližšie ku Kristovi. Kristus a jeho láska, to je miesto zjednotenia, to je stred, kde sa musíme stretnúť...

"Je načase, aby najmä cirkvi, ktoré vychádzajú zo spoločného jednotného koreňa, ktorý založil Kristus a vylial zaň svoju krv, pochopili, že už toho dosť hašterenia, vzájomného upodozrievania, aby sme mladej generácii, čo príde po nás, vytvorili už iné prostredie..." (Ján Holonič, pravosl. biskup; KN 2000, č.9, s.6).

Zoslanie Svätého Ducha

"To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili"

(Jn 7, 39)

Euzebius Enisenus poznamenáva: "Čo je platné, keď niekto nechá svojmu dieťaťu velké dedičstvo, ale neustanoví mu nijakého radcu?"

Takéto Obrancu a Radcu nám prisľúbil Ježiš Kristus pri Poslednej večeri: "Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy..." (Jn

16, 13). Tento Utešitel naozaj prišiel na 50. deň po Pánovom vzkriesení. Svätým Duchom boli naplnení apoštoli a skrze nich my všetci, ktorí sme v neho uverili, aby zostal s nami naveky (porov. Jn 14, 16). Tieto slová patria k najkrajším vetám Písma: Nenechá nás ako siroty (porov. Jn 14, 18). Bude nám Tešiteľom (Jn 14, 16).

1. nedeľa po ZSD - Všetkých svätých

"Každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života"

(Mt 19, 29)

Sv. mučeník Bazil (26. apríl) odkázal pohanskému cisárovi Liciniovi, ktorý mu sľuboval, že ho urobí predstaveným nad svojím kňazstvom, ak sa zriekne Ježiša, toto: "Povedzte cisárovi, že keby mi dal celú svoju ríšu, predsa by mi nedal toľko, kolko by mi vzal, keby ma priviedol k strate Boha."

Nám teda stačí Boh a postačí ono dobro, ktoré nám dá: stokrát viac. Najprv tu na zemi ďaleko vyššie hodnoty a v živote večnom nám bude odmenou on sám.

Najsvätejšej Eucharistie

"Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život..."

(Jn 6, 54)

Sv. František Saleský vo svojej Filotei hovorí: "Dvojakí ľudia majú často chodiť na sv. prijímanie: Dobrí a nedokonalí. Nedokonalí, aby dosiahli dokonalosť. Silní, aby neoslabli a slabí, aby zosilneli."

Čím viac chorľavieš, tým viac potrebuješ lekára. Prijmime preto toto Kristovo prisľúbenie a s láskou zotrvávajme pri eucharistickom Spasiteľovi, ktorý na našich oltároch nielen prebýva, ale nás aj s najväčšou láskou stále pozýva k sebe: "Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním" (Mt 11, 28).

2. nedeľa po ZSD

"Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí"

(Mt 4, 19)

Nad vchodom jedného kňazského seminára visí moderný kríž. Umelec zvláštnym spôsobom stvárnil umučeného Krista. Zvláštnosťou na tomto kríži je, že Kristus nemá ruky. Čo tým chcel povedať umelec? Odpoveď možno čítať pod krížom: "Svoje ruky som dal tebe."

V týchto dňoch, rok čo rok, novokňazi opúšťajú semináre a vstupujú do Pánovej vinice. Počuli volanie svojho majstra, aby sa stali "rybármi ľudí". Aby ich ruky prinášali požehnanie, pokoj, dobro.. Tento ich úmysel podporujme svojimi modlitbami i každodennými obetami...

-fd-

náš tip

"Preto sa aj duša kňaza má zo všetkých strán skvieť krásou, aby mohla tešiť a osvecovať duše tých, čo na neho hľadia." Stále živé a aktuálne, akoby nadčasové dielo sv. Jána Zlatoústeho prináša táto útla kniha O kňazstve na 64 stranách. Je to malý výber z diela *Slovo o kňazstve* v šiestich častiach. Je písaný formou dialógu medzi dvomi nerozlučnými priateľmi, ktorí spolu trávili takmer všetok čas, navzájom podopierali jeden druhého a rozhodli sa viesť mníšsky život v odlúčení od sveta. Keďže ľudia poznali ich čnostný život, miestni biskupi sa rozhodli prijať ich do svojich radov, t. j. vysvätiť ich na biskupov. Bazil vysviacku prijal v očakávaní, že Ján ho bude nasledovať. Avšak Ján sa ukryl. V prekrásnom dialógu, v ktorom Ján vysvetľuje svoje počínanie, sa zrodilo množstvo hlbokých myšlienok o kňazskej hodnosti. Myšlienky a slová v tejto publikácii nech poslúžia kňazom, bohoslovcom, rehoľníkom i všetkým veriacim, aby mali v úcte dar samého Krista - kňazstvo.

Publikáciu si môžete objednať na tel. čísle 091-7733323 alebo písomne:

PETRA, P.O.Box 204
Hlavná 3
080 01 Prešov

Cena: 72 Sk + poštovné

slovo

časopis
gréckokatolíckej cirkvi

Ročník XXXII. Číslo 11-12

S cirkevným schválením
Gréckokatolíckeho biskupstva pod č.j. 3317/99

Vydáva Náboženské
vydavatelstvo PETRA
Za obsah z teologického
hľadiska zodpovedá Mgr.
Marek Pulščák

Šéfredaktor
Mgr. Juraj Gradoš
Redaktori
Mgr. Valéria Juríčková
Mgr. Katarína Rabiková
Adresa redakcie
SLOVO, Hlavná 1
P.O.Box 204, 080 01 Prešov
tel./fax: 091-7733323
e-mail: slovogrk@nextra.sk
Web stránka:
http://home.nextra.sk/
greckoka/
Externí redaktori:
Košice
Mgr. Michal Hospodár
tel./fax: 0905-6421712
Kanada
Jozef E. Suchý
e-mail: jesuchy@pathcom.com
Vojvodina
Mgr. Roman Miz
tel./fax: 00381-21-615590
Osvit, tlač a väzba
Vydavateľstvo Michala
Vaška, Prešov
Predplatné:
260 Sk (celoročné)
130 Sk (polročné)
Poštovné:
Slovensko:
Do 5 ks: 52 Sk/ks
Nad 5 ks zadarmo
Letecky: 1144 Sk (34 USD)/ks
Pozemne: 520 Sk (20 USD)/ks

Redakcia si vyhradzuje
právo na úpravu
príspevkov. Zaslané
rukopisy nevraciame.

INDEX: 49618
Noviné zásielky: 13/VsRP/99

Snímka titulnej strany:
Ekumenické stretnutie pri
Karafovom pamätníku
v Prešove 02.07.2000
Archív GKBU.

pre Váš úsmev

Príde zajačik do obchodu, buchne labkou na pult a zakričí:
- Mrkvu máte?
- Nemáme, zajko...

Na druhý deň opäť príde zajačik do obchodu a znovu sa opýta:
- Mrkvu máte?
- Povedal som ti predsa, že nie. A keď ešte raz udrieš na pult, prilepím ti labu!

Na tretí deň zajačik znovu príde, ale tentoraz zastane vo dverách a spýta sa:
- Lepidlo máte?
- Nemáme, zajko.
- Tak mi dajte mrkvu....

* * *

Stvoril Boh nebo a zem. I obzeral z neba polia, lúky, potôčiky...
- "Nádhera!"

Potom Boh stvoril zvieratá. Obzerá z neba vtáky, plazy, cicavce...
- "Nádhera!"

Potom urobil z hliny Adama a vdýchol do neho život.
- "Nádhera!"

Nakoniec vybral Adamovi rebro a stvoril z neho Evu. Chvílu ju prezerá s prižmúrenými očami a potom si hovorí: "No čo! Aj tak sa namaľuje."

* * *

Rozprávajú sa traja miništranti:
Môj strýko je kňazom a ľudia mu hovoria dôstojný pane, - chváli sa prvý.
Môj strýko je kanonik a ľudia ho oslovujú monsignore, - prekričí ho druhý.
Môj strýko má 120 kíl a keď ho ľudia vidia, hovoria: Pane Bože! - triumfuje tretí.

* * *

Misionár v Afrike sa zrazu stretne s levom. Od zľaknutia celý stuhne, ale potom si dodá odvahy a v duchu prosí svojho anjela strážneho o to, aby sa tento lev zachoval kresťansky. Lev sa postaví na zadné nohy, labou urobí znamenie kríža a potom sa modlí: *Pane Bože, požehnaj, prosím, tento pokrm, ktorý mi dáva tvoja štedrá ruka.*

pre Váš jazyk - nepopletiete sa?

Biely Bielik bieli biely dom.
V našej peci myši pištia, v našej peci psík spí.
Ak ju Julo nenaolejuje, naolejuje ju Júlia a ja.
Hosť, hoď kosť pod most.
Ja som vyrukavičkovaný, ty si vyrukavičkovanejší, on je najvyrukavičkovanejší.
Lyžiar zažiaril aj si zalyžiaril, lyžiarka nazažiarila, ani si nezalyžiarila.
Buk, dub, hrab, vŕba, lipa, lieska vítali sánky i kolieska.
Na klavíri hrala Klára Kráľová.

súťaž so slovom KUPÓN 1

V každom ďalšom čísle nájdete na tejto strane súťaž zo slovom. Je to pokračovanie súťaže z minulého roka - vyhrajte s petrou, ktorá bola výnimočne úspešná a peknými cenami obdarila viacerých čitateľov Slova. Bližšie v budúcom čísle. Odpovede zasielajte na adresu redakcie s označením: **súťaž so slovom** do 01.07.2000 alebo ich doručte do schránky na Hlavnej 1 v Prešove. Ako kupón slúži text nadpisu súťaže (hore!) - len vystrihnutý!

Dnešné otázky:
1. Prvý muž bol: A-Noe; B-Adam; C-Mojžiš
2. Slovo začalo vychádzať v roku: A-1950; B-1969; C-1989
3. Ježiš vystúpil na nebesia z hory: A-Olivovej; B-Tábor; C-blahoslavenstiev
4. Biskup Olšavský bol z: A-Olšian; B-Olšavice; C-Olšova

Na krídlach orlích

A9 Hsus4 A9
Na krídlach orlích sa vznášajú tí,
Hsus4
čo na Boha čakajú
A9 Hsus4 A9
a príval nových síl dostanú tí,
Hsus4
čo len v Neho dúfajú.
E F#m7 G6A9Hsus4
Bežia a nezomdlievajú,
E F#m7 G6A9Hsus4
chodia a neustávajú.

E A
Počul si už, že Ten, čo stvoril nás,
D G
neustáva a nezomdlieva.
E A
Keď sme ustatí, silu dáva nám,
D G
keď v nás sily niet, mocou napĺňa.
E A
Tam, kde iní klesajú,
D G
tam, kde iní padajú,
E A
tí, čo na Pána čakajú,
D G E A D G
hojne moci naberú.

slovo 13

Búrlivé more
reportáž k okolia Genezaretského jazera

5 rokov dozadu
fotoreportáž z pápežskej návštevy Prešova v r. 1995

Šiesta velmoc v službe Boha
postoj masmédií a ich prínos pri hlásaní evanjelia

Súťaž pre Vás
skúste vyhrať pekné knihy

BLAHOŽELANIE

24. júna 2000 sa dožíva náš duchovný otec Mgr. Jozef Orenič, tit. dekan zo Zemplínskej Teplice, svojho životného jubilea 70 rokov. Jubilantovi ďakujú veriaci za jeho činnosť a do ďalších rokov života vyprosujú pevné zdravie a veľa Božích milostí: "Na mnohaja i blahaja lita!"

SPOMIENKA

Dňa 20. 5. 2000 sme sa rozlúčili s manželom, otcom, starým otcom Andrejom **ONOFREJOM** z Trnkova. Pohrebné obrady slúžili o. Milan Dancák, o. Pavol Chanát, o. Vladimír Tomko a o. Jacoš, OSBM. Všetkým, ktorí sa prišli rozlúčiť, ďakuje manželka s rodinou.

Vičnaja jemu pamjať

Inzerujte v Slove!
Ponúkame 33% zľavu pre komerčnú inzerciu (hlavne malých a stredných podnikateľov). Využite jul slovo v slove len 2 Sk

Slovo šéfredaktora

Milý čitateľ, čitateľka!

Pred piatimi mesiacmi sme s nemalými problémami začali vydávať tento časopis v Prešove. Odvtedy sme získali množstvo vedomostí a hlavne skúseností v tejto práci. Slovo sa Vám dnes predstavuje nielen v novom grafickom šate, ktorý naozaj spĺňa kritéria 21.storočia, ale aj v novej obsahovej štruktúre, kde sme ponechali rubriky, ktoré Vás zaujali a tie, na ktoré neboli odozvy, sme zredukovali. Nechceme úplne vypustiť nič z toho, čo Vám pomôže skvalitniť duchovný život a urýchliť Vašu cestu k Bohu.
Dnešné Slovo prináša niekoľko nových rubrík - 10 otázok a 10 odpovedí, ankety, súťaže i humorne ladené slová. V redakcii všetci veríme, že sa Vám to bude páčiť.
Táto kvalitatívna reforma sa netýkala len úpravy časopisu, ale zasahuje celý chod redakcie. Doterajšia redakčná rada sa mení na kolégium redakcie, ktoré bude poradným orgánom šéfredaktora. Jeho členovia žijú tak v eparchii, ako aj v exarcháte, a tak môžu čerpať z Vašich pripomienok skôr, ako my v redakcii. Z tohto dôvodu ďakujem jej doterajšiemu predsedovi o. Mgr. Marekovi Pribulovi za jeho aktivity pri rozvíjaní tejto činnosti. Dúfam, že spolu s ďalšími kňazmi v pastorácii pomôže naplňať tieto stránky pútavým duchovným slovom.
Na záver by som ešte raz chcel poďakovať o. Mgr. Františkovi Dancákovi, ktorý viedol túto redakciu v období, keď Slovo začínalo v Prešove, za jeho rady a poučenia. Osobne verím, že túto jeho pomoc budem cítiť aj naďalej a že mi bude pomáhať viesť správnym smerom tento časopis.

Gréckokatolícka diecézna odpustová slávnosť Božského Srdca v Sabinove

Program v sobotu:

17.30 hod.	Velká večiereň s litiou
18.30 hod.	Svätá liturgia
19.30 hod.	Moleben k božskému Srdcu
20.00 hod.	Akadémia s programom mládeže
21.00-22.00 hod.	Poklona pred najsv. Eucharistiou

Program v sobotu:

7.00 hod.	Cirkevnoslovanská sv. liturgia
8.15 hod.	Utiereň
9.00 hod.	Akatist k Ježišovi Kristovi
10.00 hod.	Slávnostná svätá liturgia

Slávnostné gréckokatolícke liturgie v lete 2000 - Prešovská eparchia

Celodiecézna odpustová slávnosť v Rafajovciach - 11.06.2000
Celodiecézny eucharistický kongres v Prešove a kňazské vysiacky - 17.-18.06.2000
Odpustová slávnosť v Krásnom Brode - 18.06.2000
Odpustová slávnosť Najsv. Srdca Ježišovho v Malej Poľane - 25.06.2000
Celoslovenská púť v Levoči - 01.-02.07.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť sv. Cyrila a Metoda v Stropkove - 09.07.2000
Slávnostná svätá liturgia v Ruských Pekľanoch
z príležitosti narodenia a 40. výročia smrti biskupa P.P.Gojdiča - 15.07.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť
Panny Márie Karmelskej a proroka Eliáša v Sečovskej Polianke - 16.07.2000
Stretnutie gréckokatolíckej mládeže v Bystrej - 31.07.-14.08.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť na Bukovej hôrke - 05.08.2000
10. výročie údajných zjavení Panny Márie v Litmanovej - 05.08.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť v Šašovej - 20.08.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť
Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Ľutine - 27.08.2000
Celodiecézna odpustová slávnosť v Čirči 03.09.2000

SPOLOK SVÄTÉHO CYRILA A METODA

SPOLKOVÉ ČLENSKÉ
Na 3. valnom zhromaždení Spolku sv. Cyrila a Metoda, ktoré bolo 12. júna 1999 v Michalovciach, prítomní schválili výšku členského, ktorá platí od 1. januára 2000. Riadny nový člen zaplatí vstupný príspevok 150 Sk a každoročne 80 Sk. Za to sa mu dostávajú duchovné dobrá zo sv. liturgií, ďalej Gréckokatolícky kalendár a podielové knihy. Každý člen svojim členstvom podporuje podujatia, ktoré v rámci svojej nábožensko-kultúrnej činnosti organizuje náš spolok.

Z PRIPRAVOVANÝCH PODUJATÍ
Spolok sv. Cyrila a Metoda okrem iných podujatí v tomto roku pripravuje aj stretnutie pri príležitosti 80. výročia nedožitých narodenín o. Vojtecha Huľvu a 10. výročia smrti ThDr. Jána Murína.

POĎAKOVANIE
Výbor Spolku sv. Cyrila a Metoda vyjadruje poďakovanie dekanom-protopresbyterom, správcom farností, dôverníkom a všetkým, ktorí sa aktívne podielali na distribúcii Gréckokatolíckych kalendárov 2000, podielových kníh a výbere spolkového členského úprimne poďakovanie so želaním hojných Božích milostí. Výbor spolku

NAŠI JUBILANTI
V júni t.r. si významné životné jubileum pripomínajú títo naši členovia:
Anna Cingelová z Malcova, Helena Gunzová z Krušinca, Dr. Cyril Košara z Bratislavy a Pavol Kurilec z Michaloviec. Ján Dzurovčin z Dlhého Klčova a Olga Fechová z Drienice. Anna Krajňáková z Horne, o. Jozef Orenič zo Zemplínskej Teplice a Ján Vaško z Okružnej.
Mária Babjaková z Hažína nad Cirochou, Zuzana Domaničová zo Zbehňova, Veronika Guľaková zo Sačurova, Michal Micák z Vysokej nad Uhom, Ján Rindoš z Fulianky, Helena Šelestáková zo Sečoviec a Mária Vojtková z Nacinej Vsi.
Helena Kaščáková z Vavrinca. Štefan Pribula z Košíc.
Všetkým jubilantom vyprosujeme hojnosť Božích milostí na mnoho rokov, šťastných rokov.

Vydavateľské služby:
vydávanie kníh a časopisov,
Kompletné polygrafické služby: tlač kníh, časopisov, reklamných letákov, brožúr, vizitiek, kalendárov
Kompletné knihviazačské služby:
falcovanie do formátu B1,
všetky druhy väzieb vrátane V8 (niťou šitá s tvrdými doskami), špirálovanie kalendárov točenou aj zatváracou špirálou.
Záruka kvality:
nový tlačiarenský stroj
Heidelberg štvorfarebný GTO 52-4,
obsahujúci vysokovýkonný farebník so 16 valcami, farebníkové valce s bočným rozterom, nastaviteľný stranový rozter, leserom delený nôž farebnice, priame filmové vlhčenie.
Osvit na **Linotronic 560**
s max. rozlíšením 3385 dpi
a s max. rozmerom osvitu
457 x 1200 mm
- 24 hodín denne

vydavatelstvo michala vaška, ružová 22, prešov, tel./fax: 091-77 11 407, e-mail: vmv@vadium.sk

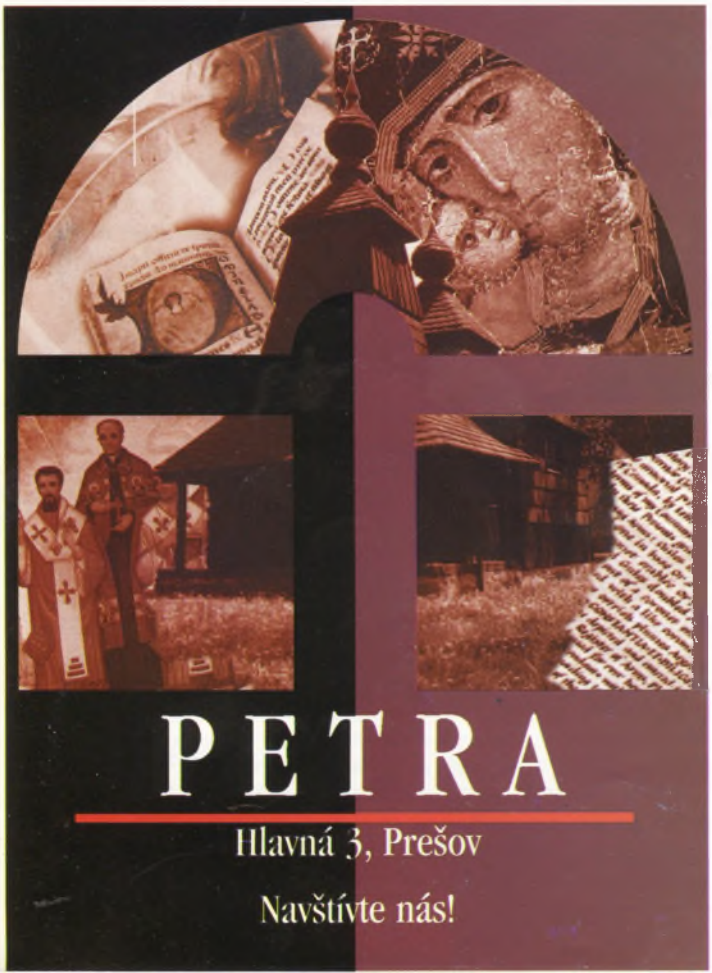

Skúsili ste už reklamu v slove?

Ak nie, tak sme tu pre Vás!

Bližšie informácie:

tel./fax: 091-7733323

alebo osobne

Hlavná 1, Prešov